

LIGUORI SZENT ALFONZ

SZENTSÉGLÁTOGATÁSOK

ÉS

MÁRIA-KÖSZÖNTŐK

A HÓNAP MINDEN NAPJÁRA

A fordítás

Liguori Szent Alfonz: *Visite al Santissimo Sacramento e al Vergine Maria* c. művéből készült. *Opere ascetiche* IV. köt. Róma, 1939.

Fordította: Dr. Diós István

A borítón és a szövegben látható rajzok forrása
Molsdorf, W.: *Christliche Symbolik der mittelalterlichen Kunst*. Leipzig, 1926.

FORDÍTÓ ELŐSZAVA

II. János Pál pápa a 2004. októberétől 2005 októberéig tartó évet az Oltáriszentség évének nyilvánította és a Szentségi Jézus imadására hívta Isten népét. Ez adott alkalmat a Szent István Társulat számára Liguori Szent Al-fonz: *Szentséglátogatások és Mária-köszöntők a hónap minden napjára* című imakönyvének megjelentetésére.

II. János Pál pápa azt is elrendelte, hogy a 2005 őszén esedékes Püspöki Szinodus az Oltáriszentségről tárgyaljon. E szinodus javaslatai alapján tette közzé XVI. Benedek pápa 2007. február 22-én *Sacramentum Caritatis* 'A szeretet szentsége' címmel, mindannyiunk-nak címzett, szinodus utáni üzenetét. Mindketten nagyon hangsúlyozzák, hogy az Eucharisztia, mint az Egyház áldozata és az Úr Krisztus jelenlétének szentsége, az Egyház életének, s ezen belül minden hívő imádságos életének „forrása és csúcsa”.

Ez a könyv a Jézus szentségi jelenlétére válaszoló, személyes és közösségi szentséglátogatás és szentségimádás imádságainak a gyűjteménye. A budapesti Egyetemi Templomban 2004-től a hétköznapi szentmisék után imádkozva meg tapasztalhattuk az anyag ma is eleven, léleképítő hatását. A jelen kiadás a szö-

veg változatlanul hagyása mellett olyan nyomdászati változtatásokat tartalmaz, melyek a közösségi imádkozást segítik: az előimádkozó szövegei vékonyabb betűkkel, illetve aláhúzottan, a közösség szövegei vastagabb betűkkel szerepelnek. A szövegközi ábrák keresztény szimbólumok Molsdorf, W.: *Christliche Symbolik der mittelalterlichen Kunst*. Leipzig, 1926. c. könyvéből

Budapest, 2007. április 29.
Sziénai Szent Katalin ünnepén

A fordító

BEVEZETÉS

A LELKI ÁLDOZÁS

Tekintettel arra, hogy minden szentséglátogatáskor buzdítunk a lelki áldozásra, hasznos lesz elmagyarázni, mi a lelki áldozás és mily sok gyümölcse van.

Aquinói Szent Tamás szerint a lelki áldozás erős vágyakozás a szentségi Jézus fogadására, és szeretetteljes ölelés, mintha a lélek magához vette volna őt. Hogy mennyire kedvesek e lelki áldozások Istennek és mennyi kegyelmet ad általuk, azt maga az Úr mondta el Paula Maresca nővérnek, aki Nápolyban megalapította a Sziénai Szent Katalin kolostort. Paula nővér elmondja, hogy az Úr két drága edényt mutatott neki, az egyik aranyból volt, a másik ezüsből; és azt mondta, hogy az arany edényben őrzi a szentségi áldozásait, az ezüstben pedig a lelki áldozásait. A Szent Keresztről nevezett Boldog Johanna¹ nővérnek pedig azt mondta, hogy valahányszor lelkileg áldozott, annyi kegyelmet kapott, mintha szentségileg áldozott volna. Maga a nővér pedig azt mondta, hogy a lelki áldozást el lehet végezni anélkül, hogy bárki észrevenné, nem szükséges hozzá sem böjt, sem a lelki vezető

¹Ferences harmadrendi nővér volt, 1534-ben halt meg.

engedélye: megtehető abban az órában, amikor csak akarjuk, és a szeretet aktusával az ember mindent megtett.

ISMÉTLŐDŐ IMÁDSÁGOK

A SZENTSÉGLÁTOGATÁS KEZDETÉN

Uram Jézus Krisztus, aki az emberek iránti szeretetből itt vagy, éjjel és nappal, e jóssággal és szeretettel teljes Szentségben. Várod, hívod és fogadod mindazokat, akik eljönnek meglátogatni téged. Hiszem, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben. Imádlak semmiségem mélyéből, és hálát adok neked minden eddigi kegyelemért, különösen azért, hogy e Szentségben nekem ajándékoztad magadat, s hogy szószólómul adtad szentséges anyádat, Máriát. Köszönöm a hívást, hogy meglátogassalak ebben a templomban.

Köszöntöm szerelmes Szívedet háromszoros szándékkal: először hálát szeretnék adni e nagy ajándékért; másodszor ellensúlyozni szeretném azokat a sértéseket, melyeket ellenségeidtől kaptál e Szentségben; harmadszor e látogatással imádni szeretnék a föld minden pontján, ahol szentségleg jelen vagy, de nem vesznek rólad tudomást és elhagyatott vagy.

Jézusom, szeretlek teljes szívemmel. Bánom, hogy a múltban annyiszor megbántottam végtelen jósságodat. Kegyelmed segít-

ségével megígérem, hogy többé nem foglak megbántani; s nyomorúságomban, úgy, ahogy vagyok, egészen neked szentelem magam, neked adom egész akaratomat, érzelmeimet, vágyaimat és mindenemet, és lemondok róluk.

Mostantól fogva tégy velem és minde-nemmel tetszésed szerint. Csak téged kereslek és a te szent szerelmedet, a végső állhatatosságot és a te akaratod tökéletes teljesítését akarom.

Neked ajánlom a tisztítótűzben szenvedő lelkeket, s különösen azokat, akik nagyon tisztelik az Oltáriszentséget és a Szent Születet. Neked ajánlom az összes szegény bűnösöket is. Végül, drága Üdvözítőm, szándékaimat egyesítem szerelmes Szíved szándékaival, és így veled egyesülve ajánlom föl azokat örök Atyádnak, és kérem Őt a te Nevében, hogy a te szerelmedért fogadja el és teljesítse azokat. Amen.

IMÁDSÁGOK A LELKI ÁLDOZÁSHOZ

Jézusom, én hiszem, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben. Mindennél jobban szeretlek téged, és a lelkem vágyódik utánad. Mivel most nem vehetlek magamhoz szentségi módon, jöjj legalább lelkileg a szívembe. És ha már eljöttél, átöllelek és egészen egyesülök veled. Ne engedd, hogy valaha is elszakadjak tőled.

Jóságos Jézusom, édes szerelmem, sebezsd meg, gyújtsd lángra a szívemet, hogy mindig csak érted égjen. Éljen Jézus szerel-

me, aki a mi életünk és mindenünk, és éljen Mária, a mi reménységünk! Amen.

Jézusom, én hiszem, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben, szeretlek téged és vágyódom utánad. Jöjj a szívembe. Átölellek és ne távozz tőlem el.

(Assisi Szent Ferenc szavaival:)

„Kérlek, Uram Jézus Krisztus, ragadja magához a lelkemet a te szerelmed lángoló és édes ereje, hogy meghaljak a te szerelmed szerelméért, aki arra méltattál engem, hogy meghalj az én szerelmem szerelméért.”

(Pazzi Szent Mária Magdolna szavaival:)

„Ó nem szeretett Szerelem, nem ismert Szerelem! Ha nem találsz pihenőhelyet, jöjj, ó Szerelem, jöjj hozzám, és én befogadlak!”²

(Alcantarai Szent Péter szavaival:)

„Ó jegyesem, mikor ragadsz végre magadhoz engem?”

²A Megfeszített előtt szemlélődve kiáltotta: „Ó Szerelem, ó Szerelem, mily kevésbé ismerünk és szeretünk téged! Ó lelkek, akiket szerelemből teremtettek, miért nem szeretitek a Szerelmet?”

IMÁDSÁG A SZENTSÉGLÁTOGATÁS VÉGÉN

Szeplőtelen Szent Szűz és anyám, Mária, aki az én Üdvözítőm anyja, a világ Királynője, a bűnösök szószólója, reménye és menedéke vagy, ma én is hozzád menekülök, aki mindenkinél nyomorultabb vagyok. Leborulok előtted, ó nagy Királynő, és megköszönöm eddigi kegyelmeidet, különösen azt, hogy megszabadítottál a pokoltól, amit anyiszor kiérdemeltem.

Szeretlek, szeretetreméltó Úrnőm, s az irántad való szerelemből ígérem, hogy mindig neked akarok szolgálni, és amennyire képes vagyok, másokban is föl akarom ébreszteni szerelmedet. Beléd vetem minden reményemet, rád bízom egész üdvösségemet; fogadj szolgálddá és boríts be palástoddal, irgalmasság Anyja! És mert Istennel együtt oly hatalmas vagy, szabadíts meg minden kísértéstől; vagy legalábbis szerezd meg nekem az erőt, hogy halálomig le tudjam azokat győzni. Tőled kérem a Jézus Krisztus iránti igaz szerelmet. Tőled remélem, hogy jól tudok majd meghalni. Anyám, Isten iránti szerelmedre kérlek, légy mindig segítségemre, de leginkább életem utolsó

pillanatában. El ne hagyj mindaddig, míg csak nem látsz az üdvözültek között az égbelen, hogy áldjalak téged és énekeljem a te irgalmasságodat az örökkévalóságon át. Amen. Ebben remélek, így legyen. Amen.

ELSŐ LÁTOGATÁS

Íme, itt van minden jónak a forrása, Jézus az Oltáriszentségben, és mondja: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám” (*Jn 7,37*). Ó, milyen bőségesen merítették a kegyelem vizét a szentek mindig az Oltáriszentség e forrásából, melyből Jézus nyújtja nekünk szenvedésének minden érdemét, ahogy a Próféta előre megmondta: „Merítsetek vizet az Üdvözítő forrásaiból” (*Iz 12,3*). Feria grófnője – aki Avila János atya lelki leánya volt, klarissza lett, és oly gyakran és hosszasan időzött az Oltáriszentség előtt, hogy az Oltáriszentség menyasszonyának hívták –, amikor megkérdezték, mit tud csinálni olyan hosszan az Oltáriszentség előtt, ezt válaszolta: „Ha rajtam múlna, örökké ott lennék. Hát nincs ott maga Isten, aki a boldog szentek tápláléka? Jóságos Isten, mit csinál előtte az ember? Mit nem csinál?! Szereti, dicséri, hálát ad neki, kéri. Mit csinál egy szegény a gazdag előtt? Mit tesz a beteg az orvos előtt? Mit csinál a szomjazó a tiszta forrásnál? Mit tesz egy éhező a terített asztalnál?”³

³Feria grófnője Anna Ponze de León Andalúziában, Marce-nában született 1527. V. 3-án. 1601. IV. 26-án halt meg. Porto Mauriziói szent Lénárd mondta róla: „Cellájának volt egy ablaka, melyen át rálátott a

Ó szeretetreméltó, édes, szeretett Jézusom, lelkem élete, reménye, kincse, egyetlen szerelme, mibe került neked, hogy velünk maradj ebben a Szentségben! Meg kellett halnod, hogy e Szentségben itt maradhass oltárainkon. És azután mennyi bántást kellett elszenvedned e Szentségben, hogy jelen légy számunkra! De mindezt legyőzte szerelmed és vágyad, hogy mi szeressünk téged.

Jöjj tehát, Uram, jöjj és szállj a szívembe; zárd be a kapuját örökre: többé be ne jöhessen oda semmiféle teremtmény, hogy elvegyen valamit abból a szerelemből, amellyel neked tartozom, és amelyben egészen neked akarom adni magamat. Drága Megváltóm, egyedül te uralkodj rajtam, csak te birtokolj engem; s ha olykor nem tökéletesen engedelmeskednék, szigorúan fenyíts meg, hogy utána figyeljek arra, ami neked kedves, és amit te akarsz. Add, hogy ezután ne vágyódjak másra, és ne keressem másban a kedvemet, csak abban, ami neked tetszik; gyakran látogassalak meg az oltáron, időzzem nálad és vegyelek magamhoz a szentáldozásban. Nem szeretek és nem akarok mást, csak a te szerelmed kincsét. És

szentségi oltárra, s idejének legnagyobb részét a szentségi Jézus jelenlétében töltötte.”

ezt az oltárnál akarom keresni. Add, hogy megfelelkezsem magamról, és a te jószágodra emlékezzem.

Boldog szeráfok, nem a dicsőséget irigylem tőletek, hanem a szerelmet, mellyel a ti Isteneteket és az én Istenemet szeretitek: ti tanítatok arra, mit kell tennem, hogy szeressem Őt és a kedvében járjak.

Röprima: Jézusom, csak téged akarlak szeretni, csak neked akarok tetszeni.

(Végezz lelki áldozást. Ezután látogasd meg a Szűzanyát egy képe vagy szobra előtt.)

Látogatás a Szűzanyánál

Szent Bernát⁴ mondja, hogy nekünk van egy másik forrásunk is, Anyánk, a Boldogságos Szűz, aki javakban és kegyelmekben oly gazdag, hogy nincs ember a földön, aki ne részesedne belőle: Az ő teljességéből merítünk mindnyájan (vö. *Jn 1,16*). A szentséges Szűz Istentől a kegyelem teljességét kapta ajándéku, miként az Angyal mondta: „Üd-

⁴Amikor Szent Alfonz Szent Bernátot idézi, mindig Clairvaux-i Szent Bernátról (1090–1153) van szó, aki a Szűzanya nagy tisztelője és teológusa.

vözlég, malasztal teljes...” Azonban nemcsak önmaga számára, hanem számunkra is megkapta a kegyelem e nagy mélységét – fűzi hozzá Aranyszavú Szent Péter –, hogy később az őt tisztelőket mind részesítse belőle: ezt a kegyelmet ugyanis Szűz Mária a világ üdvösségéért kapta.⁵

Röpima: **Örömünknek oka, könyörögj érettünk!**

Szír Szent Efrém⁶ imádsága:

„Ó szeplőtelen és sértetlen tisztaságú Szűz Mária, Isten Anyja, nagyobb vagy az összes szenteknél; az ősatyák egyetlen reménysége, az igazak öröme vagy. Általad engesztelődöttünk ki Istennel, ó nagy Királynő, Isten anyja, boríts be minket irgalmaságod szárnyaival, és könyörülj meg rajtunk. Neked adtak minket, a szolgálatodra vagyunk szentelve: a szolgálódnak hívnak minket, ne engedd, hogy Lucifer a pokolba ragadjon bennünket. Ó szeplőtelen Szűz, ol-

⁵„Üdvözlég kegyelemmel teljes. Ez az a kegyelem, mely megadta az égnek a dicsőséget, a földnek Istent, a pogányoknak a hitet, véget vetett a viciumoknak, elhozta az élet rendjét és az erkölcsi fegyelmet. Ezt a kegyelmet az Angyal elhozta és a szűz a világ üdvösségéért befogadta.” (PL 52, 582)

⁶Szír Szent Efrém (306–373) szír egyházatya, akit szép énekei miatt a Szentlélek hárfájának neveztek.

talmazz minket, hogy csak nálad keressünk menedéket, s könyörögve kérünk, akadályozd meg, hogy Fiad, akit bűneink megbántottak, az ördög hatalmába adjon minket.”

Röpima: Örömünknek oka, könyörögj érettünk!

MÁSODIK LÁTOGATÁS

Pater Nierembergh⁷ mondja: a kenyér olyan eledel, amely fölszívódik, ha megesszük, és megmarad, ha megőrizzük. Ezért Jézus a kenyér színe alatt akart itt maradni a földön, nem csak azért, hogy a szentáldozásban teljesen egyesüljön az őt szerető lelkekkel, hanem azért is, hogy őrizzük a tabernákulumban és jelen lehessen közöttünk, s így emlékeztessen a szeretetre, amellyel szeret minket.

Szent Pál mondja: „Kifosztotta magát a szolga alakját magára öltve” (Fil 2,7). Mit mondjunk hát akkor, ha a kenyér alakját magára öltve látjuk őt itt? „Nincs szó – mondja Alcantarai Szent Péter –, amely el tudná mondani Jézus szeretetének nagyságát, amellyel ő minden egyes, kegyelem állapotában lévő lelket szeret; ezért, amikor ez az édes Jegyes távozni készült a földi életből, mivel nem akarta, hogy megfeledezzünk róla, ránk hagyta emlékezetül ezt a Szentséget, amelyben ő maga maradt itt velünk. Azt akarta, hogy ő maga legyen a zálog, mely ébren tartja emlékezetét.”

⁷Nierembergh, Johann Eusebius, SJ Madridban élt (1595–1658. ápr.7.) lelki író. 1614-ben lépett a rendbe. Tanár, keresett gyóntató volt. 70 kisebb nagyobb aszketikus művet írt, sokszor kiadták, fordították.

Mivel tehát Jézusom, azért zárkóztál be a tabernákulumba, hogy halljad a téged meglátogatók kéréseit, most hallgasd meg annak a bűnösnek kéréseit, aki a leghálatlanabb az összes többi között. Bánattal borulok le előtted, mert már látom, mekkora rosszat tettem, amikor megbántottalak. Elsőként tehát arra kérlek, bocsásd meg, amit vétettem ellened. Ó Istenem, bárcsak soha meg ne bántottalak volna!

Azután tudod, mit szeretnék? Mióta megismertem, hogy mennyire szeretetreméltó vagy, beléd szerettem, és nagyon szeretnék szeretni és a kedvedben járni; de ha te nem segítesz, nekem nincs hozzá erőm. Ó Uram, mutasd meg nagy hatalmadat a mennyországnak és mérhetetlen jószágodat azzal, hogy a nagy lázadót, aki voltam, szerelmeseddé változtatod; te meg tudod ezt tenni; meg akarod ezt tenni. Pótold mindazt, ami belőlem hiányzik, hogy nagyon szerethesselek, vagy legalább annyira szerethesselek, amennyire korábban megbántottalak. Jézusom, mindennél jobban szeretlek Téged; jobban szeretlek téged, mint az életemet, én Istenem, én szerelmem, én mindenem!

*Röpima: **Istenem, mindenem!***

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Járuljunk bizalommal a kegyelem trónusához, hogy irgalomra találjunk alkalmas időben (*Zsid 4,8*). Szent Antonin⁸ mondja, hogy ez a trónus Mária, ahonnan Isten minden kegyelmet osztogat. Ő szeretetre méltó Királynő, ha te annyira segíteni akarsz a bűnösökön, íme, egy nagy bűnös folyamodik Hozzád, nagyon segíts és késlekedés nélkül segíts rajtam.

*Röpima: **Bűnösök egyetlen menedéke,***
könyörülj rajtam!

Szír Szent Efrém imája:

Ó mindenség Királynője, jóságos Úrnőnk, te vagy a bűnösök egyetlen szószólója, a hajótöröttek biztonságos kikötője; légy a világ vigasztalása, rosszak jobbítója, a betegek gyógyítója, a fáradtak pihentetője, az egész föld menedéke és üdvössége. **Ó kegyelemmel teljes,** világosítsd meg értelmemet, oldd meg nyelvemet, hogy dicséretet énekelje, főleg az angyali üdvözlést,

⁸Pierozzi Szent Antonin (1389–1459) domonkos szerzetes, firenzei érsek volt.

amely annyira méltó hozzád. Köszöntelek, ó békessége, öröme, üdvössége és vigasztalása az egész világnak. Köszöntelek téged, a legnagyobb csodát a világban, a gyönyörűségek paradicsomát, a veszélyben lévők biztos kikötőjét, a kegyelem forrását, a közvetítőt Isten és az emberek között.

Röpima: Bűnösök egyetlen menedéke,
könyörülj rajtam!

HARMADIK LÁTOGATÁS

„Gyönyörűség nekem az emberek fiaival lennem” (*Péld 8,31*). Íme, a mi Jézusunk nem elégedett meg azzal, hogy meghalt szerelmünkért itt a földön, hanem halála után is velünk akart maradni az Oltáriszentségben, kinyilvánítva, hogy az emberek között találja gyönyörűségét. „Ő emberek – kiáltja Szent Teréz⁹ – hogyan bánthatjátok azt az Istent, aki kinyilvánítja, hogy köztetek találja gyönyörűségét?! Jézusnak gyönyörűsége velünk lenni, és nekünk ne volna gyönyörűség vele lennünk? Főleg nekünk, akik abban a megtiszteltetésben részesülünk, hogy a palotájában lakhatunk. Mennyire megtisztelve érzik magukat azok, akiknek a királyuk helyet ad a palotájában! Íme a királyi palota, amelyben együtt lakhatunk Jézus Krisztussal! Adjunk érte hálát és éljünk a lehetőséggel, hogy Jézus Krisztussal beszélgethünk.”

Itt vagyok hát, Uram, Istenem az oltár előtt, ahol éjjel és nappal jelen vagy miattam. Te vagy minden jónak forrása, minden bajnak orvosa, minden szegény kin-

⁹Amikor Szent Alfonz Szent Terézt idézi, mindig Avilai Nagy Szent Terézről (1515–82) van szó.

csesháza; íme, lábaddal van most egy mindenkinél szegényebb bűnös, a legbetegbb, aki segítségedet kéri; légy részvétellel irántam. Nem akarok kétségbe esni nyomorúságom miatt, hiszen látom, hogy e Szentségben leszálltál a földre, csak azért, hogy jót tégy velem. Dicsérlek, hálát adok neked, szeretlek téged. És ha azt akarod, hogy kérjek tőled valamit, íme, ezt kérem, hallgasd csak: többé nem akarlak megbántani, s azt kérem, adj világosságot és kegyelmet, hogy minden erőmmel szeretni tudjalak. Add, hogy igazán mondjam ezt, és mindig ezt mondjam ebben az életben és az örökkévalóságban is. Szentséges Szűz Mária, védőszentjeim, angyalok, összes szentek az égben, segítsetek szeretni az én szerelmes Istentemet.

Röpima: Igaz kenyér és jó Pásztor,
Jézus, óvj az elbukástól,
te táplálj és te palástolj,
s add, hogy a föltámadáskor
üdvnek látói legyünk.

Látogatás a Szűzanyánál

„Az ő köteléke gyógyító kötés” (*Sir 6,31*).
A jámbor ferences, Temesvári Pelbárt mondja,
hogy a Szűzanya tisztelete az üdvösségre
rendeltség láncá.¹⁰ Kérjük Úrnőnket, hogy a
szerelem láncával egyre szorosabban kössön
az oltalmába vetett bizalomhoz.

Röpipa: **Ó irgalmas, ó kegyes, ó édes
Szűz Mária!**

Szent Germanosz imája:

Ó Úrnő,

Isten egyedül téged adott nekem

vigasztalásul:

szikkadt szárazságomra égi harmat,

kiszáradt szívemet öntöző isteni patak;

sötét lelkemnek fénylő lámpás,

bolyongásomban útmutató;

gyöngeségemben erő;

ruhátlanságom betakarója;

koldus szegénységem gazdagsága;

¹⁰Pelbárt atya a *Stellarum coronae gloriosissimae Virginis c.* könyve egyik fejezetében, melynek témája „a Szűzanya szolgálata és áhítatos tisztelete az örök üdvösség legbiztosabb jele”, ezt írja: „A végén ugyanis, tudniillik a halál órájában nyugalmat találsz őbenne: becsületes életet tanulsz tőle, és az ő köteléke gyógyító kötés, azaz az üdvös bűnbánat gyógszere, amit a Szent Szűz az őt tisztelőkhöz legkésőbb a halál óráján önt, hogy el ne vesszenek bűneik miatt.”.

**idült sebeim gyógyszere;
könnyeim fölszáritója;
sóhajaim csitítója;
bajaimban segítőm;
bánatomban vigasztalóm;
rabságomban szabadítóm,
üdvösségem reménye:
hallgasd meg könyörgésemet!
Könyörülj rajtam!
Az emberszerető Isten Anyjaként
tekints reám, hajtsd füledet kéréseimhez
és teljesítsd lelkem forró vágyait. Amen.**

Röpima: **Ó irgalmas, ó kegyes, ó édes
Szűz Mária!**

NEGYEDIK LÁTOGATÁS

„Nem keserves vele a beszélgetés, és nem unalmas az együttlét vele” (*Bölcs 8,16*). Akik a világot szeretik, annyi örömet találnak egymásban, hogy egész napokat töltenek együtt. A szentségi Jézusnál az unatkozik, aki nem szereti őt. A szentek az Oltáriszentség előtt a Paradicsomot találták meg. Szent Teréz a halála után az égből mondta egyik nővértársának: „Nekünk itt az égben és nektek a földön egynek kell lennünk a tisztaságban és a szeretetben; nekünk örvendezve, nektek szenvedve; és amit mi itt az égben az isteni lé-

nyeggel teszünk, azt kell nektek a földön az Oltáriszentséggel tennetek.” Íme tehát, a mi Paradicsomunk itt a földön az Oltáriszentség.

Ó szeplőtelen és értünk a kereszten föláldozott Bárány, emlékezzél, hogy én egy vagyok a lelkek közül, akiket annyi szenvedéssel és haláloddal megváltottál. Add, hogy mindig az enyém légy és soha el ne veszítselek, hiszen nekem ajándékoztad és ajándékozod magad minden nap, amikor irántam való szerelemmel föláldozod magadat az oltáron. Add, hogy én is egészen a tiéd legyek. Egészen neked adom magam, tégy velem, amit csak akarsz. Neked adom akaratomat, szerelmed édes kötelékével láncold magadhoz, hogy örökre a te szentes akaratod rabszolgája legyen. Már nem azért akarok élni, hogy a saját vágyaimat teljesítsem, hanem csak azért, hogy jószágod tetszését elnyerjem. Rombolj le bennem mindent, ami nem tetszik neked; add a kegyelmet, hogy ne legyen más gondolatom, csak az, hogy a tetszésedet keressem; ne legyen más vágyam, csak az, amit te kívánsz tőlem. Szeretlek, drága Üdvözítőm teljes szívemmel; szeretlek, mert kívánnod, hogy szeresselek; szeretlek, mert nagyon méltó vagy rá. Szeretnék meghalni

szerelmedért. Uram, fogadd el vágyamat és add nekem a te szerelmedet. Amen. Így legyen!

Röpima: **Ó Jézus, akiben az Atyának kedve telt, egészen neked adom magamat.**

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

„Anyja vagyok én a szép szeretetnek” (Sir 24,24) – mondja a Szűzanya; tudniillik anyja annak a szeretetnek, amely széppé teszi a lelkeket. Pazzi Szent Magdolna látomásban látta a Szent Születet amint körüljár és az istenszeretet édes italát osztogatja. Ezt az ajándékot csak Mária osztogatja, tőle kell kérnünk.

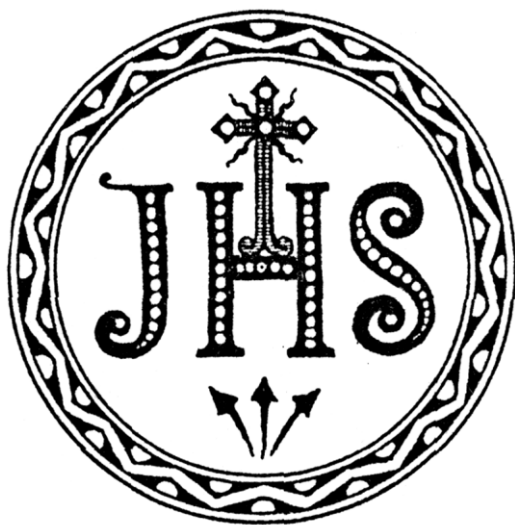
Röpima: **Anyám, reményem, tedd, hogy egészen Jézusé legyek.**

Szent Germanosz imádsága:

Ó Úrnőm, aki oltalmazónk és örömünk vagy, tégy méltóvá arra, hogy veled együtt örvendhessek annak a nagy boldogságnak, melynek te örülsz az égben. Igen, Királynőm, menedékem és életem, segítségem és oltalmazóm, erősségem és örömem, reményem, tedd, hogy eljussak hozzád a Para-

dicsemba. Én tudom, hogy mivel Isten Anyja vagy, el tudod ezt nyerni, ha akarod. Ó Mária, te mindenható vagy a bűnösök megmentésében, és nincs szükséged mások ajánlásaira, hiszen te vagy az igazi élet anyja. Amen.

Röpima: Anyám, reményem, tedd, hogy egészen Jézusé legyek.

ÖTÖDIK LÁTOGATÁS

„A veréb is házat talál magának, a gerle is fészket, hová fiókáit helyezze: oltárodát, seregek Ura, én királyom és én Istenem” (Zsolt 83,4). A kis veréb – mondja Dávid – helyet talál magának a házakban, a galamb a fészekben, de te, Királyom és Istenem az oltárokon találtál magadnak fészket és lakóhelyet, hogy közöttünk lakozzál. Uram, azt kell mondanunk, hogy túlságosan nagy szerelemre gyuladtál az emberek iránt, a legtöbbet tetted, amit tehettél: szerethetővé tetted magad. De tedd meg még azt is, szerelmes Jézusom, hogy mi is szenvedéllyel szeressünk téged; nincs okunk rá, hogy hidegen szeressük azt az Istent, aki ilyen hevesen szeret bennünket. Vonz magadhoz szerelmed édes kötelékeivel; ismertesd meg velünk, milyen szép szeretni téged.

Ó végtelen Fölség, végtelen jóság, anyyira szereted az embereket: annyi mindent megtettél azért, hogy szeressenek téged az emberek; hogyan lehetséges mégis, hogy az emberek között oly kevesen vannak, akik szeretnek téged? Többé már nem akarok a hálátlanok szerencsétlen sokaságához tar-

tozni: el vagyok szánva arra, hogy szeresselek, amennyire csak képes vagyok rá, és hogy csak téged szeresselek; te megérdemled és annyi figyelmességgel parancsolod ezt! Ezért meg akarom tenni, amit kérsz. Add meg, én lelkem Istene, hogy maradéktalanul a kedvedben tudjak járni. Szenvédésed érdemeiért kérem és remélem tőled ezt. A föld javait add azoknak, akik azt kívánják, én csak a te szerelmed kincsét vágyom és keresem. Téged szeretlek, Jézusom, téged szeretlek, végtelen jóság. Te vagy egész gazdagságom, minden kívánságom, egész szerelmem.

Röpima: Jézusom, te egészen nekem adtad magadat; én is neked adom magamat egészen.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Úrnóm, Szent Bernát így nevezett téged: Raptrix cordium, ‘szívek elrablója’.¹¹ Azt mondja, körüljársz és szépségeddel és jósá-

¹¹„Ő Úrnő, aki édességeddel elrablod az emberi szíveket, nemde az én szívemet is elraboltad?... Ő, szívek rablója, mikor adod vissza a szívemet?” (PL 184,1077) *Meditatio a Salve Regináról*. A szerző azonban nem Bernát, hanem ismeretlen.

goddal elrabolod a szíveket; kérlek, rabold el az én szívemet is, akaratomat is: egészen neked adom, ajánld föl a sajátoddal együtt Istennek.

Röpima: **Szeretetreméltó Anya, könyörögj értem!**

Szent Bernát imádsága:

„Hozzád emeljük szemeinket, ó világ Királynője. Ha annyi bűnünk után meg kell jelennünk Bíránk előtt, ki fogja megengesztelni őt? Senki sem teheti meg jobban nálad, szentséges Úrnő, aki annyira szeretted őt és ő oly gyöngéden szeretett téged. Nyisd meg hát szíved fülét¹² sóhajtozásunkra és könyörgésünkre, ó Irgalmasság Anyja. Oltalmad alá futunk; csillapítsd Fiad méltatlankodását és vigyél vissza minket az ő kegyelmébe. Te nem utálsz a bűnöst, bármilyen piszkos is, nem veted meg, ha hozzád fohászkodik és bűnbánó szívvel kéri közbenjárásodat. Jóságos kezeddel visszatartod a kétségbeesés szakadékától; biztatlod, hogy reménykedjék, erősíted, és nem

¹²A lélek belső hallását a régiek e képpel fejezték ki.

hagyod el, míg ki nem engeszteled Bírájával.”¹³

Röxima: Szeretetreméltó Anya, könyörögj értem!

¹³Ekbert schönaui apát imája, aki Schönaui Szent Erzsébet fivére (+@1184). Kettős kolostorban éltek.

HATODIK LÁTOGATÁS

„Ahol a kincsetek, ott lesz a szívetek is” (Lk 12,34). Jézus Krisztus azt mondja, hogy ahol a kincsét véli az ember, oda vonzódik a szíve. A szentek ezért nem becsülnek és nem szeretnek más kincset, csak Jézus Krisztust, tehát szívükkel és minden szerelmükkel az Oltáriszentségnél vannak.

Szerelmes szentségi Jézusom, aki irántam való szerelmedért vagy jelen éjjel és nappal a tabernákulumba zárva, kérlek, vond magadhoz egész szívemet, annyira, hogy ne gondoljon másra, csak terád, ne szeressen és ne keressen mást, csak téged, ne reméljen másban, csak benned. Szenvedésed érdemeiért add meg, mert ezekre hivatkozva kérem tőled ezt. Ó szentségi Üdvözítőm, ó isteni szerelmes, mily szeretetre méltó szerelmed találékonysága, mellyel szerelmet ébresztesz a lelkekben! Ó örök Ige, emberré lettél és nem elégedtél meg azzal, hogy meghaltál értünk; ezt a Szentséget is társul, eledelül, a mennyország kóstolójául adtad nekünk. Kisgyermekként jöttél közénk egy istállóban, máskor szegény vándor voltál, majd elítélt a kereszten,

és végül kenyér az oltáron. Mondd nekem, lehet-e ennél nagyobbat és többet kitalálni azért, hogy szerelemre gyújts minket? Ó végtelen szeretereméltóság, mikor kezdek végre válaszolni a szerelem ennyi találékonyságára?

Uram, nem akarok másért élni, csak azért, hogy egyedül téged szeresselek. Mire való az életem, ha nem adom oda egészen a szerelmedért, a kedvedért, én szerelmes Megváltóm, aki egész életedet odaadtad értem? Ki másst szerethetnék, ha nem téged, aki csupa szépség, csupa kedvesség, csupa jószág, csupa szerelem és szeretetreméltóság vagy? Csak szerelmedért éljen a lelkem; olvadjon el a szerelemtől már akkor, ha emlékezem a szerelmedre; és ha csak hallom, hogy beszélnek a jászolról, a keresztről, az Oltáriszentségről, gyulladjon föl bennem már akkor a vágy, hogy nagy dolgokat tegyek érted, ó Jézusom, aki túlságosan nagyot tettél és szenvedtél értem.

Röpima: Jézusom, add meg, hogy mielőtt meghalok, tehessek valamit érted.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

„Mintha szép olajfa volnék a mezőn” (*Sir* 24,19). Én vagyok a szép olajfa, mondja a Szűzanya, melyen mindig az irgalmasság olajja terem. A mezőn vagyok, hogy mindenki láthasson és hozzám jöhessen. Mondjuk csak Szent Ágostonnal: „Emlékezzél meg, ó legkegyesebb Mária, hogy soha sem lehetett hallni, hogy bárkit is magára hagyta volna, aki oltalmadat kérte”.¹⁴ Nem szeretnék én lenni az az

¹⁴A *Memorare, o piissima Virgo Maria*, 'Emlékezzél, ó legkegyesebb Szűzanya, Mária' imádság nem Szent Ágostontól való. Vsz. Szent Bernát következő szavai ihlették az ismeretlen szerzőt: „Az hallgasson a te

első szerencsétlen, aki hozzád folyamodik, és te magamra hagynál.

Röpima: **Ó Mária**, add nekem a kegyelmet, hogy mindig hozzád folyamodjam.

Szent Bernát imádsága:

„Ó Mária, az összes asszonyok között te vagy az egyetlen, akiben az Üdvözítő nyughelyet talált, és öledbe tette le mérhetetlen kincseit. Ezért az egész világ Isten templomának tekinti tisztaságos méhedet, amelyben elkezdődött a világ üdvössége. Ott kezdődött Isten és az ember kiengesztelődése. Te vagy a bezárt kert, ó Isten Anyja, ahová bűn be nem léphetett, hogy leszakítsa virágaidat. Te vagy a szépséges kert, melybe Isten elültette az Egyházat ékesítő virágokat mind, többek között az alázatosság violáját, a tisztaság liliumát és a szeretet rózsáját. Kihez tudnánk hasonlítani téged, ó kegyelem és szépség Anyja? Te vagy Isten Paradicsomkertje. Belőled fakad az élő víz forrása, mely megöntözi az egész földet. Ó, mennyi jót tettél a világnak azzal, hogy kiérdemelted, hogy az üdvösség ilyen patakja légy.”

irgalmas-ságodról, aki úgy emlékszik, hogy bajában segítségül hívott és magára hagyta őt'. PL 183,428.

Röpima: Élet, édesség, reménység, üd-
vözlégy!

HETEDIK LÁTOGATÁS

„Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végezetéig” (Mt 28,20). A mi szerelmes Pásztorunk, aki életét adta értünk, az Ő bárányaiért, nem akarta, hogy a halállal elszakadjon tőlünk. Íme, mondja Ő, szerelmes bárányaim, én mindig veletek vagyok; miattatok maradtam itt a földön e szentségben; itt mindig megtaláltok engem, amikor csak akartok, hogy segítsék nektek és vigasztaljalak a jelenlétemmel. Nem hagylak el benneteket a világ végéig, amíg csak lesztek a földön. Alcantarai Szent Péter mondja, hogy a Vőlegény társaságot akart adni menyasszonya hosszú útjára, hogy ne maradjon egyedül; ezért hagyta rá ezt a Szentséget, amelyben ő maga maradt itt, hiszen ő a legjobb társ, akit csak adhatott.

Drága Uram, szeretetre méltó Üdvözítőm, eljöttem hozzád látogatóba; de te mindig viszonzod e látogatást a szeretettel, valahányszor lelkembe jössz a szentáldozáskor. És nem csupán jelen vagy nálam, hanem eledelemmé válsz, teljesen egyesülsz velem, teljesen nekem adod magadat; tehát igazán elmondhatom: Jézusom, most egészen az enyém vagy. Mivel tehát te teljesen

nekem adod magadat, méltó és igazságos, hogy én is neked adjam magamat. De én férreg vagyok, te pedig Isten vagy. Ó szerelmes Isten! Ó lelkem szerelme, mikor jön el az óra, amelyben valóságosan és nemcsak szavakban lehetek a tiéd egészen? Ezt te meg tudod tenni: növeld bennem a véred érdemeibe vetett bizalmat, hogy elnyerhetem azt a kegyelmet tőled, hogy még a halálom előtt egészen a tiéd lehetek, és nem a magamé. Uram, te mindenki imádságait hallod, halljad meg most annak a léleknek az imáját, aki igazán szeretni akar téged. Minden erőmmel szeretni akarlak, feltétel nélkül engedelmeskedni akarok neked, számtogatások, vigasztalások, jutalom nélkül. Szezelemből akarlak szolgálni, csak azért, hogy kedvedben járjak, csak azért, hogy az engem annyira szenvedélyesen szerető Szíved örömét találja bennem. Jutalmam az, hogy szeretlek téged. Ó örök Atyának szeretett Fia, foglald le a szabadságomat, akaratomat, mindenemet, egész valómat, és add nekem magadat. Téged szeretlek, téged kereslek, utánad vágyakozom, téged akarlak.

Röpima: Jézusom, tégy egészen magadévá engem!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szeretetre méltó Úrnőnk, az egész Egyház így szólít és így köszönt téged: Reménységünk. Ha tehát mindenki reménysége vagy, légy az én reményem is. Szent Bernát így nevezett téged: Minden reményem alapja.¹⁵ És rólad mondta: „Benned reménykedjen, aki reménytelen”.¹⁶ Így szeretném mondani én is: Szűzanyám, te megmented azokat is, akik elvesztették a reményt, beléd vetem minden reményemet!

Röpima: **Mária, Isten Anyja, kérjed értem Jézust!**

Szent Bernát imádsága:

Ó Királynő, rólad beszél a Vőlegény, amikor azt mondja: „Ki az, aki úgy kel föl, mint a hajnal, szép, mint a Hold, választott, mint a Nap.” Ó Mária, te úgy jöttél a világba, mint a hajnal, szentséged fényével megelőzve az igazság napjának jövetelét. Azt a napot, melyen megjelentél a világban,

¹⁵ „A Fiú bizonynyal meghallgatja az anyát, és az Atya meghallgatja a Fiút. Fiacksáim, ez a bűnösök lépcsője, ez az én reményem egész alapja.” PL 183, 441.

¹⁶ „Ha a bűnök nagysága háborít, ha a lelkiismeret szennye megszégyenít, az ítélet félelme megrettent és elnyeléssel fenyeget a szomorúság és a reménytelenség mélysége: gondolj Máriára... Ha őt kéred, nem vész el a reményed.”

joggal nevezhetjük az üdvösség napjának, a kegyelem napjának. Szép vagy, mint a Hold, mert miként az a leginkább hasonlít a bolygók között a Naphoz, úgy te vagy a teremtmények között a leginkább hasonló Istenhez. A Hold a Naptól nyert fénnel világítja meg az éjszakát, te erényeid ragyogásával világítod meg a mi sötétségünket; de te szebb vagy, mint a Hold, mert sem árnyék, sem folt nincs benned. Választott vagy, mint a nap, tudniillik az a Nap, aki teremtette a napot. Ő választott ki téged az összes emberek közül, és te kiválasztott vagy az asszonyok között.”¹⁷

Röpima: Mária, Isten Anyja, kérjed értem Jézust!

¹⁷Valójában Ekbert apát imája, PL 184, 1012.

NYOLCADIK LÁTOGATÁS

Az Oltáriszentségben jelenlévő Jézus minden léleknek, aki őt meglátogatja, ugyanazt mondja, mint a szent menyasszonynak: „Kelj föl, siess, barátnőm, kedvesem, és jöjj!” (Én 2,10) Aki eljöttél hozzám, kelj föl, lélek, serkenj föl nyomorúságodból, én azért vagyok itt, hogy kegyelmekkel gazdagítsalak. Jöjj csak, közeledj hozzám, ne félj fönségemtől, mely azért alázkodott e Szentségbe, hogy el-vegye félelmedet és bizalmat ébresszen ben-ned. Barátnőm, már nem ellenségem, hanem barátnőm vagy, hiszen szeretsz és én szeretlek téged. Kedvesem, a kegyelmem tett széppé

téged. Jöjj tehát, jöjj és ölelj át, és nagy bizalommal kérj tőlem, amit csak akarsz. Szent Teréz mondta, hogy ez a dicsőséges nagy Király azért öltözött a kenyér színébe e Szentségben, és rejtette el a maga fönségét, hogy bátorítsa a lelkünket, hogy nagyobb bizalommal közeledjünk az ő isteni Szívéhez. Közeledjünk tehát Jézushoz nagy bizalommal és szeretettel: egyesüljünk vele és kérjünk tőle kegyelmeket.

Ó értem emberré és Szentséggé lett örök Ige! Mennyire örülnöm kell annak, hogy előtted állok, aki az én Istenem vagy, végtelen fölség vagy, végtelen jószág vagy, és akkora szeretet van benned a lelkem iránt! Istenszerető lelkek, bárhol vagytok, akár az égben, akár a földön, helyettem is szeressétek Őt! Szűzanyám, segíts nekem szeretni Istent. Te pedig, szerelmes Uram, engedd, hogy egész szerelmemmel szeresselek. Akaratomat hajtsd egészen uralmad alá. Végy egészen birtokodba. Neked szentelem egész elmémet, hogy mindig a te jószágodról gondolkodjon; neked szentelem a testemet is, hogy segítsen nekem mindig a kedvedben járnom; neked szentelem a lelkemet, hogy egészen a tiéd legyen.

Ó lelkem szerelmese, úgy szeretném, ha mindenki megismerné irántuk való szerelmed gyöngédségét, hogy mindenki azért éljen, hogy megbecsüljön téged és tetszésed keresse, ahogy ezt te kívánod és megérdemled. De legalább én éljek mindig végtelen szépséged szerelmében! Amennyire képes vagyok, azt szeretném, hogy mostantól fogva egyre inkább a kedvedben járjak. Megígérem, hogy nem mulasztok el semmit, amiről tudom, hogy neked kedves, kerül, amibe kerül, még ha elveszíteném is mindenemet, akár az életemet is. Boldog volnék, ha elveszítenék mindent azért, hogy megnyerjelek téged, Istenem, kincsem, szerelmem, mindenem!

Röpima: Jézusom, szerelmem, foglalj le magadnak egészen, tégy egészen a magadévá.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

„Ha valaki kisgyermek, jöjjön hozzám”
(*Péld 9,4*). A Szűzanya hívja mind a kicsinyeket, akiknek szükségük van édesanyára, hogy fussanak hozzá, a legszeretőbb anyához.

Nierembergh mondja: „Az összes édesanyák szeretete halvány árnyéka annak a szeretetnek, amellyel Mária szeret mindegyikünket.” – Anyám, lelkem anyja, aki szeretsz engem, és Isten után mindenkinél jobban akarod üdvösségemet, mutasd meg, hogy anyám vagy.

Röpima: **Anyám, add, hogy soha meg ne feledkezzem rólad!**

Szent Bernát imádsága:

Ó édes, ó nagyságos, ó mindenkinél szeretetre méltóbb Mária, szív nem mondhatja ki a nevedet anélkül, hogy szerelmeddel föl ne gyújtanád; akik szeretnek téged, nem gondolhatnak rád anélkül, hogy ne éreznék ezt: erősítéd őket, hogy még jobban szeressenek. Ó szentséges Úrnő, segíts gyöngeségünkön! Van-e alkalmasabb nálad arra, hogy szólj értünk az Úr Jézus Krisztusnál, te, aki a közvetlen közelében vagy? Szólj, beszélj, ó Úrnő, mert a Fiad hallgat rád, és te el tudod nyerni mindazt, amit kérnek tőled.

Röpima: **Ó Mária, nyerd el nekem a kegyelmet, hogy mindig hozzád folyamodjam!**

KILENCEDIK LÁTOGATÁS

Szent János elmondja, hogy látomásban úgy látta az Urat, hogy aranyöv övezte a mellét (*Jel 1,13*). Így van Jézus jelen az Oltáriszentségben, telve kegyelemmel, és meg akar ajándékozni irgalmasságával. Hasonlít az édesanyához, aki kisdedét készül szoptatni. A Prófeta is mondta: „Ölbe vesznek és szoptatni fognak titeket” (*Iz 56,12*). Alvárez atya¹⁸ látomásában úgy látta Jézust, hogy a karja tele volt a kegyelem kincseivel, és kereste, hogy odaajándékozhasa valakinek. Sziénai Szent

¹⁸ Alvarez Boldizsár (†1580) spanyol jezsuita Avilai Szent Teréznek is lelkivezetője volt.

Katalin elmondja, hogy valahányszor szentáldozásban részesülhetett, olyan vágyakozással közeledett az Oltáriszentséghez, mint éhes kised anyja kebléhez.

Ó örök Atyának szeretett Egyszülöttje, tudom, hogy te vagy a szeretetre leginkább méltó. Szeretnék úgy szeretni, ahogyan megérdemled; legalábbis amennyire egy lélek egyáltalán képes vágyódni arra, hogy szeressen téged. Tudom, hogy én, aki árulója vagyok szerelmednek és annyiszor föllázadok ellene, nem érdemlem meg, hogy szeresselek, nem érdemlem meg azt a közelségedet, amennyire közel vagyok hozzád most itt, a templomban; de érzem, hogy keresed a szerelmemet; hallom, hogy mondod nekem: „Fiam, add nekem a szívedet!” *(Péld 23,26)* „Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szívedből” *(MTörv 6,5)*. Értem, hogy azért tartottál meg az életben és nem taszítottál még a kárhozatba, hogy egészen megtérjek hozzád és szeresselek. Mivel tehát azt akarod, hogy még én is szeresselek téged, íme, itt vagyok, én Istenem, neked ajánlom magamat, neked adom magamat: szeretlek, ó jószágos, szerelmes Istenem! Téged választalak szegény szívem egyetlen királyává és urává; legyen a tiéd, neked akarom adni:

hideg és sebzett, de ha elfogadod, meg tudod változtatni. Változtass meg, Uram, változtass meg; nem élhetek tovább úgy, mint korábban, oly hálátlanul és szeretetlenül végtelen jószágod iránt, aki annyira szeretsz engem és végtelen szerelmet érdemelsz. Add, hogy mostantól fogva esedezve kérjem a belőlem mindedig hiányzó szerelmet irántad.

Röprima: Istenem, Istenem, szeretni akarlak, szeretni akarlak, szeretni akarlak!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Jézushoz egészen hasonló az ő anyja, Mária, aki az irgalmasság anyja lévén örömmel siet segítségére a nyomorultaknak és vigasztalja őket. Ez az anya annyira szeretne mindenkinek kegyelmet ajándékozni, hogy Bernardino de’Bustis azt mondja: „Ő nagyobb mértékben akar jót tenni és kegyelmet adni neked, mint amennyire te azt megkapni akarsz”.¹⁹

¹⁹Bernardino de’ Bustis OFM (1450–1515) korának nagy hitszónoka és lelki írója. Az idézett mondat *Mariale* c. művéből való.

Röpipa: Reménységünk, üdvözlégy!

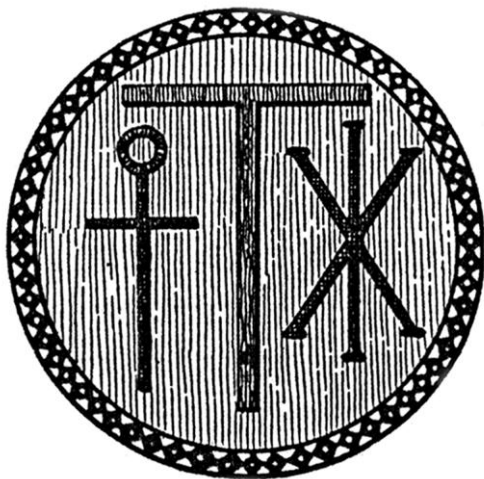
Damaszkuszi Szent János²⁰ imádsága:

Üdvözlégy, ó Mária, te vagy a keresztények reménysége; hallgasd meg egy bűnös esdeklését, aki szeret téged, különösen tisztel és üdvössége minden reményét beléd veti. Tőled kapom az életet: helyezz vissza Fiad kegyelmébe. Te vagy üdvözülésem biztos záloga. Kérlek tehát, szabadíts meg bűneim súlyától. Oszlasd szét elmém sötéttségét, úzd el a rossz érzéseket a szívemből, kergesd el ellenségeim kísértéseit; és úgy irányítsd az életemet, hogy általad és a te vezetéseddel elérkezhessem a mennyország örök boldogságába.

Röpipa: Anyám, add, hogy soha meg ne feledkezzem rólad!

²⁰Damaszkuszi Szent János († 749) egyháztanító, a keleti egyházatyák sorát ő zárja.

TIZEDIK LÁTOGATÁS

Ó világ oktalanjai, mondja Szent Ágoston, szerencsétlenek, hová mentek megnyugtatni a szíveteket? Jöjjetek Jézushoz, mert csak ő tudja adni azt a megnyugvást, amit kerestek. Szerencsétlenek, hová mentek?! A jó, amit kerestek, tőle való.

Lelkem, ne légy te is ilyen ostoba; egyedül Istent keresd: az egyedüli jót keresd, akiben minden jó jelen van. És ha gyorsan akarod megtalálni, íme, itt van a közeledben: mondd el neki, mit akarsz; neki mondd el, aki azért van a tabernákulum-

ban, hogy vigasztaljon és meghallgasson téged. Szent Teréz mondja: Nem mindenkinek adatik meg, hogy beszéljen a királylyal; a legtöbb csak azt remélheti, hogy egy harmadik személyen keresztül szólhat hozzá. Ahhoz azonban, hogy veled, ó dicsőség Királya, beszélhessünk, nincs szükség harmadik személyre; te mindig jelen vagy az Oltáriszentségben, készen arra, hogy meghallgasd a téged keresőket. Aki csak akarja, mindig megtalál itt téged és szemtől szembe beszélhet veled; jöllehet azok, akik egyáltalán eljutnak odáig, hogy beszélhetnek egy királlyal, hányszor tehetik ezt? A királyok évente néhányszor adnak kihallgatást; te pedig e Szentségben éjjel és nappal fölkereshető vagy, ahányszor csak akarjuk.

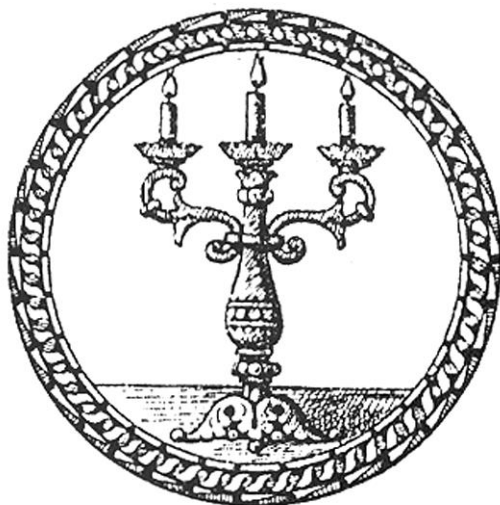
Ó szerelem Szentsége, aki magadat ajánlékozod a szentáldozásban és itt vagy az oltárokon, szerelmeddel annyi szívet tudsz magadhoz vonni, akik szerelemre gyulladva irántad, megrendülve a nagy jóságtól, boldogan lángolnak és mindig rád gondolnak: vond magadhoz az én nyomorult szívemet is, mely most még csak vágyódik arra, hogy szeressen téged, és szerelmed szolgálatában élhessen. Ma leteszem eléd minden törekvésemet, minden reményemet és érzelmeimet,

a lelkemet, a testemet, mindent a te akaratod kezébe adok. Fogadd el, Uram, és rendelkezél velem tetszésed szerint.

Többé már nem akarok panaszkodni szent rendeléseid miatt: tudom, hogy valamennyi a javamra szolgál és a szerelmedről beszél, mert szerelmes szívedből származnak. Elég nekem, hogy te akarod: én is akarok mindent, most, az időben és az örökkévalóságban. Tégy meg mindent, amit csak akarsz bennem és velem; én teljesen egyesülök akaratoddal, mely egészen szent, jó, szép, tökéletes és szeretetre méltó. Ó Istenem akarata, mily drága vagy nekem! Mindig veled egyesülve akarok élni és meghalni. A kedved a kedvem, és akarom, hogy a vágyaid a vágyaim legyenek. Istenem, Istenem, segíts és add meg, hogy mostantól fogva egyedül érted éljek, csak azt akarjam, amit te akarsz, és csak a te szeretetre méltó akaratodat szeressem. Haljak meg a szerelmedért, hiszen te eledelemmé válva meghaltál értem. Átkozom azokat a napokat, melyeken a magam akaratát valósítottam meg sok megbántásoddal. Szeretlek, ó Istenem akarata, ahogyan Istent szeretem, hiszen azonos vagy Istennel. Szeretlek tehát egész szívemmel, és egészen neked adom magam.

Röpima: **Ó Isten akarata**, te légy az én szerelmem!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

A nagy királynő mondja: „Nálam van a gazdagság (...), hogy gazdaggá tegyem azokat, akik szeretnek engem” (*Péld 8,18.21*). Szeres-sük Máriát, ha gazdagok akarunk lenni a kegyelemben. A Celli apát²¹ a Kegyelemek

²¹Rajmundus Jordanus OSA celli apát, akit úgy neveztek, Sapiens Idiota, mondta ezt: „Thesaurus Domini est et thesauraria gratiarum

Kincstartójának nevezi a Szűzanyát. Boldog, aki szerelemmel és bizalommal folyamodik Máriához! Anyám, reményem, te szentté tudsz tenni engem, tőled remélem ezt!

Röpima: **Szeretetreméltó Anya, imádkozz értem!**

Jeruzsálemi Szent András imádsága:

„Köszöntelek, ó kegyelemmel teljes, az Úr van teveled. Köszöntelek, örömünk eszköze, aki által kárhóztató ítéletünk már visszavonatott és áldó ítéletté változott. Köszöntelek, Isten dicsőségének temploma, az egek királyának szent háza. Te vagy Isten kiengesztelődése az emberekkel. Köszöntelek, ó örömünknek Anyja. Te valóban áldott vagy, mert az asszonyok között egyedül te voltál méltó arra, hogy Teremtőd anyja légy. Boldognak mondanak téged minden nemzetek.²² Ó Mária, ha beléd vetem bizalmamat, üdvözülni fogok. Ha oltalmad alatt leszek, nincs mitől félnem, mert aki téged tisztel, annak birtokában

ipsius”, ‘Az Úr kincsesháza ő, és az ő kegyelmeinek kincstartója’. Summa Aurea IV, 851.

²²Candiai András több néven ismert: Krétai Szent András v. Candiai, mert Kréta szigetén Candia városának volt az érseke. Jeruzsáleminek azért nevezik, mert hosszú ideig ott volt szerzetes. Az idézett rész MG 97, 894–896.

vannak az üdvösség fegyverei, melyeket Isten csak azoknak ad meg, akiket üdvözíteni akar.”

Röpima: Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője.

TIZENEGYEDIK LÁTOGATÁS

Szent Teréz mondja: „Igyekezzünk nem eltávolodni a mi drága pásztorunktól, Jézustól, és nem elveszíteni Őt a szemünk elől; a pásztor közelében lévő báránycák ugyanis kedvesebbek neki, és mindig ad egy-egy falatot abból, amit ő maga eszik. Ha megesik, hogy a pásztor elalszik, a báránycák nem megy el melőle, amíg föl nem ébred, vagy ő maga kelti föl; és akkor a pásztor újabb ajándékkal kedveskedik neki.”

Szentségi Üdvözítőm, íme, itt vagyok nálad: nem kérek tőled más ajándékot, csak azt, hogy buzgó és állhatatos legyek a szerelmedben. Megköszönöm neked, ó szent hit, hogy tanítod nekem és biztosítasz afelől, hogy az Oltáriszentségben, ebben az égi kenyérben nem kenyér van itt, hanem az én Uram, Jézus Krisztus; és az én szerelmemért van itt. Uram és mindenem, én hiszem, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben, és bár testi szemeimmel nem látlak, a szent hit fényével megvallom, hogy a konszekrált ostya színe alatt az ég és a föld egyeduralkodója és a világ Üdvözítője vagy.

Ó édes Jézusom, miként te vagy a reményem, üdvösségem, erősségem, vigasztalásom, úgy akarom, hogy te légy a szerelmem is, és neked szójjon minden gondolatom, minden vágyam és minden érzésem. Inkább akarok együtt örülni a te örök boldogsággoddal, mint az összes javakkal, melyeket valaha is birtokolhatnék az időben és az örökkévalóságban. Az én legfőbb örömöm az, hogy te, szeretett Megváltóm, teljesen boldog vagy és a te boldogságod végtelen. Uralkodjál, uralkodjál, Uram, egész lelke-men, teljesen neked adom: legyen a tiéd örökre. Akaratom, érzéseim, képességeim, mind a te szerelmedet szolgálják, és a világban csak annyira szolgáljanak, amennyire dicsőiségedre vannak és kedvedet találod bennük. Ilyen volt a te életed, Mária, aki az én Jézusom anyja és első szerelmese vagy: segíts nekem, nyerd el nekem a kegyelmet, hogy mostantól fogva úgy éljek, ahogyan te éltél, egészen Isten örömére.

Röpima: Jézusom, hadd legyek egészen a tiéd, és légy egészen az enyém.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

„Boldog ember, aki naponta ajtómnál viraszt és őrzi ajtómnak félfáit” (*Péld* 8,34). Boldog ember, aki – mint a szegények a gazdagok kapuja előtt – ott áll Mária irgalmasságának kapuja előtt, és alamizsnaként kegyelmeket kér! Még boldogabb, aki követni akarja a Máriában szemlélhető erényeket, különösen az ő tisztaságát és alázatosságát!”

Röprima: **Reményem, jöjj segítségemre!**

Jeruzsálemi Szent András imádsága:

„Ó irgalmasság Anyja, békítsd meg velünk a Fiadat. Amíg a földön éltél, a világnak csak egy kis részével tudtál törődni; de miután fölmagasztaltattál az egek fölé, az egész világ úgy tekint rád, mint minden nemzet közös kiengesztelőjére. Kérünk tehát, ó Szentséges Szűz, járj közben értünk Istennél imádságaiddal; imáid drágábbak nekünk a föld minden kincsénél; imáid megengesztelik Istent bűneinkért és a kegyelmek nagy bőségét eszközli ki nekünk, hogy bocsánatot nyerjünk és gyakoroljuk az erényeket; imádságaid megfékezik az ellenségeket, megghiúsítják terveiket és legyőzik erőiket.

*Röpi*ma: Ez minden bizalmam, ez minden reményem alapja.

TIZENKETTEDIK LÁTOGATÁS

„Szeretet az Isten, aki megmarad a szeretetben, Istenben marad és Isten őbenne “ (*1Jn 4,16*). – Aki szereti Jézust, ott van Jézus mellett és Jézus vele van. „Aki szeret engem, Atyám is szeretni fogja őt, és hozzá jövünk és lakóhelyet készítünk nála” (*Jn 14,21.23*). Néri Szent Fülöp, amikor a halála előtt utoljára áldozott, és látta, hogy megérkezik hozzá az Oltáriszentség, így kiáltott: „Íme, az én szerelmem, íme, az én szerelmem!”

Mondja tehát mindegyikünk a szentségi Jézus jelenlétében: Íme, az én szerelmem, íme, akit szeretek egész földi életemben és az örökkévalóságban. Így tehát Uram és Istenem, ha te az evangéliumban azt mondtad, hogy aki téged szeret, azt te is szeretni fogod, eljössz és lakóhelyet veszel nála, úgy, hogy többé el nem mégy tőle, én mindennél jobban szeretlek téged: szeress tehát te is engem, és én a világ minden birodalmánál többre értékelem azt, hogy te szeretsz engem. Jöjj és végy lakást lelkem szegényes házában, úgy, hogy többé nem mégy el tőlem, helyesebben mondva, úgy, hogy én soha el ne kergesselek magamtól.

Te nem mégy el, ha el nem kergetnek. Ahogyan korábban elűztelek, úgy most nem akarlak újból elkergetni. Jaj, ne engedd, hogy a világban újra megtörténjék az a gaztett és az a szörnyű hálátlanság, amit én magam annyiszor elkövettem sok-sok kegyelem vétele után azzal, hogy elküldtelek a lelkemből! De ez mégis előfordulhat; ezért, én Uram, inkább meghalok, ha ez neked tetszik, hogy a halálban veled egyesülve örökké veled élhessek. Igen, Jézusom, ezt remélem. Átölelek, szegény szívemhez szorítalak: add, hogy mindig szeresselek, és te is mindig szeress engem. Igen, szeretetreméltó Megváltóm, mindig szeretni foglak téged, s te is mindig szeress engem. Remélem, hogy örökre szeretni fogjuk egymást, ó lelkem Istene, az örökkévalóságon át.

Amen, így legyen!

Röpima: Jézusom, mindig szeretni akarlak, és akarom, hogy szeress engem!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

„Akik bennem tevékenykednek, nem követnek el bűnt” (*Sir 24,31*). Aki arra törekszik, mondja Mária, hogy nekem szolgáljon, meg fogja kapni az állhatatosságot. „Akik fényt derítenek rám, birtokolni fogják az örök életet”: akik másokat megismertetnek velem és megszerettetnek engem, az üdvösségre lesznek rendelve. Ígérd meg, hogy mindig, amikor csak lehet, nyíltan is, négy szemközt is beszélni fogsz a Szűzanya dicsőségéről és az ő tiszteletéről.

Röpima: Tégy méltóvá engem a te dicséretedre, Szentséges Szűz!

Szent Ildefonz imádsága:

Ó Úrnőm és az én Uramnak édesanyja!
Boldog vagy te az asszonyok között, tisztaságos a szűzek között, úrnő a szolgálók között, királynő a társnőid között. Íme, az összes nemzetek boldognak mondanak téged. Add, hogy hirdessem a te nagyságodat, amíg csak szólhatok; szeresselek, amíg csak szerethetlek, dicsérjelek, amíg csak dicsér-

hetlek; neked szolgáljak, amíg csak szolgálhatlak.²³

Röpima: Tégy méltóvá engem a te dicséretedre, Szentséges Szűz!

²³Szent Ildefonz Toledó püspöke († 667). PL 96,58.

TIZENHARMADIK LÁTOGATÁS

„A szemem és a szívem itt lesz minden áldott nap” (1Krón 9,3). Íme, Jézus mondja nekünk ezt a szép ígéretet az Oltáriszentségben, ahol velünk maradt éjjel és nappal.

Ó Uram, elég lett volna itt maradnod e szentségben nappal, amikor jönnek hozzád, hogy imádjanak és beszélgessenek veled! Mire jó egész éjszaka is itt lenned, amikor a templomot bezárják, mindenki hazamegy és téged itt hagynak egyedül? De most már értem: a szerelem tett a foglyunkká; az értünk lángoló szerelem kötözött meg téged itt a földön, annyira, hogy sem éjjel, sem nappal nem távozol el tőlünk.

Ó szeretetre méltó Üdvözítő, a szerelemnek már e találékonysága le kellene hogy bilincselje az embereket, annyira, hogy csak erővel lehessen elűzni őket a tabernákulumod elől! És távozóban ott kellene hagyniuk oltárod lábánál a szívüket és szeretetüket az emberré lett Isten iránt, aki a zárt tabernákulumban egyedül van, de nyitott szemmel, hogy meglássa nyomorúságainkat és segítsen; egész Szívével ott van,

szeretve minket és várva az őt szerető lelkek látogatását.

Jézusom, örömet szeretnék neked szerezni, ezért neked szentelem egész akaratomat és minden érzésemet. Ó Isten végtelen fönsége, nem csupán azért maradtál közöttünk e szentségben, hogy jelen légy és közel légy hozzánk, hanem főként azért, hogy a szeretett lelkeknek odaajándékozd magadat. De ki merészelne közelíteni hozzád, Uram, hogy táplálékozzék a Testeddel? Ki közelíthet hozzád, hogy találkozzék veled? Te azért rejtőztél el a konszekrált ostyában, hogy a szívünkbe jöjj, és birtokba vedd. Égsz a vágytól, hogy befogadjunk, és örömöd, ha egyesülsz velünk. Jöjj tehát Jézusom, jöjj: a szívembe akarlak fogadni, hogy szívem és akaratom Istene légy! Ami csak bennem van, drága Megváltóm, adja át helyét a te szerelmednek: a kedvtelések, a sikerek, a saját akaratom, minden adja át a helyét neked.

Ó szerelem, ó szerelmes Isten, uralkodj rajtam, győzz le egészen; rombolj le és semmisíts meg bennem mindent, ami az enyém és nem a tiéd. Ne engedd, szerelmem, hogy a lelkem, mely magához vett téged a szentáldozásban és betelt az isteni fönséggel, to-

vábbra is a teremtményekhez ragaszkodik. Szeretlek, Istenem, szeretlek téged; mindig és egyedül téged akarlak szeretni.

Röpima: Vonj magadhoz szerelmed köte-
lékével.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szent Bernát buzdít: „Keressük a kegyelmet; és Mária által keressük azt”.²⁴ Damján Szent Péter szerint a Szűzanya az isteni kegyelmek kincstára.²⁵ Ő képes gazdaggá tenni minket és akar gazdagítani, ezért szölongat és hív bennünket: „Ha valaki kisgyermek, jöjjön hozzám” (*Péld 9,4*). Szeretetre méltó Úrnő, nagyságos Úrnő, legkegyesebb Úrnő, fordítsd szemedet arra a szegény bűnösre, aki neked ajánlja magát, és teljesen bízik benned.

Röpima: **Oltalmad alá futunk, Istennek szent Szülője!**

Szent Ildefonz imádsága:

Ó hatalmas pátrónám, Fiad alázatos szolgálóleánya, leborulok előtted, és megalázkodom, ó Uram édesanyja! Kérve kérek, nyerd el számomra bűneim bocsánatát, és segíts, hogy megtisztuljak életem minden bűnétől. Nyerd el számomra a kegyelmet, hogy szívből egyesüljek Istennel és veled; hogy Fiadnak és neked szolgáljak: Fiadnak,

²⁴PL 183, 442.

²⁵A teljes mondat: „A te kezében van az Úr irgalmasságainak kincse.” Szerzője Miklós szerzetes, aki Szent Bernát titkára volt. Mária születéséről mondott beszédét tévedésből Damján Szent Péter művei között közlik. PL 144, 740. Sermo 44.

mint az én Istenemnek, és neked, mint az én Istenem anyjának; Fiadnak, mint az én Megváltómnak, neked, mint megváltásom okának, mert bár Ő fizette meg váltságom díját, de azzal a testtel fizette, amit tőled vett magára.²⁶

Röpima: Ó anyám, add, hogy benned bízzam, és segíts, hogy mindig hozzád meneküljek!

²⁶PL 96, 58.

TIZENNEGYEDIK LÁTOGATÁS

Szeretetre méltó Jézus, hallom, hogy a tabernákulumban mondod: „Ez az én nyugalomam örökkön örökké, itt lakozom, mert ezt választottam” (*Zsolt 131,15*). Ha tehát köztünk lakásod helyéül azt választottad, hogy oltárainkon az Oltáriszentségben vagy jelen és szerelmed itt talál köztünk nyugvóhelyet, akkor a mi szívünknek is mindig itt kellene laknia nálad, és itt kellene minden gyönyörűségét és nyugalját megtalálnia. Ó boldogok azok a szerelmes lelkek, akik a világban nem találnak jobb nyugvóhelyet, ezért a szentségi Jézusnál időznek! És milyen boldog volnék én, ó Uram, ha a mai naptól fogva nem volna na-gyobb gyönyörűségem, mint hogy mindig nálad legyek és rád gondoljak, aki az Oltáriszentségben jelen vagy és mindig rám és javamra gondolsz!

Ó Uram, miért vesztegettem el annyi évet, amikor nem szerettelek? Boldogtalanok azok az évek és átkot mondok rájuk; és áldalak téged, ó Istenem végtelen türelme! Mily sok éven át elviseltél engem, aki annyira hálátlan voltam szerelmed iránt. De még e hálátlanságomban is vártál engem: miért?

Istenem, miért? Azért, hogy egy napon irgalmasságod és szerelmed legyőzzön és egészen a tiédé tegyen. Uram, nem akarok többé ellenállni, nem akarok többé hálátlan lenni. Itt az ideje, hogy neked szenteljem magam, legalább e mai naptól kezdve, akár rövid, akár hosszú a még előttem álló élet. Jézusom, tőled remélem a segítséget, hogy egészen a tiéd lehessen. Mennyire törődtél velem már akkor, amikor én még menekültem tőled, és megvetettem a szerelmedet: mennyivel inkább remélem, hogy törődni fogsz velem most, amikor kereslek és szeretni akarlak téged.

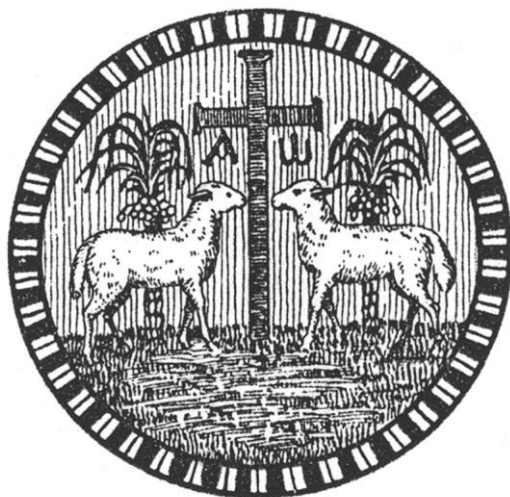
Add meg tehát nekem az irántad való szerelem kegyelmét, ó végtelen szerelemre méltó Istenem! Szeretlek egész szívemmel, mindennek fölött szeretlek, önmagamnál is, az életemnél is jobban szeretlek. Bánom, hogy megbántottalak, végtelen jószág; bocsáss meg nekem és a megbocsátással együtt add nekem a kegyelmet, hogy nagyon szerethesselek, mindhalálig ebben az életben és mindörökké a másik életben.

Ó mindenható Isten, hatalmaddal mutasd meg a világban azt a csodát, mely által egy ilyen hálátlan lélek, mint én, a téged

nagyon szeretők egyike lesz. Tedd meg ezt, Jézusom, a te érdemeidért. Ezt kívánom, és ígérem, hogy szeretni foglak egész életemben; te magad, aki ezt a vágyat belém oltottad, add meg hozzá az erőt is. Amen.

Röpima: Jézusom, köszönöm neked, hogy ilyen hosszan vártál rám!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Szent Germanosz, amikor a Szűzanyával beszélgetett, mondta: „Senki nem üdvözülni, csak általad; senki nem szabadul meg a bajoktól, csak általad; senki nem kap ajándékokat, csak általad.” Így tehát Úrnőm és reményem, ha nem segítesz rajtam, el fogok veszni, és nem tudok bejutni a Paradicsomba, hogy áldjalak téged. De a szentektől hallom, ó Úrnő, hogy te senkit el nem hagytál, aki hozzád menekült: csak az vész el, aki nem menekült hozzád. Én nyomorult, hozzád menekülök, és beléd vetem minden reményemet.

Röpi: **Ez minden bizalmam, ez minden reményem alapja.**

Szent Anzelm imádsága:

Kérünk, ó szentséges Úrnő, a kegyelemre, melyet Isten tett veled, amikor így fölmagasztalt és lehetővé tett számodra mindent, tedd meg, hogy a kegyelem teljessége, amit te kiérdemeltél, részesítsen minket is a te dicsőségében. Ó irgalmas Úrnő, segíts, hogy részünk legyen a jóban, amiért Istennek úgy tetszett, hogy a te tisztaságos méhedben emberré lett. Ne essék nehezedre meghallgatni minket. Ha te arra méltatsz

minket, hogy Fiadat kérleled értünk, ő gyorsan meghallgat téged. Elég, ha te akarsz a mi üdvösségünket, és mi biztosan üdvözülünk. Mert ki zárkozhatna el a te irgalmasságod elől? De ha te nem törődsz velünk, te, aki az irgalmasság anyja vagy, ki áll majd mellettünk, amikor a te Fiad eljön ítélni minket?

Röpima: Ó Mária, tekints a veszedelemre, mely minket fenyeget, és könyörülj meg rajtunk.

TIZENÖTÖDIK LÁTOGATÁS

„Tüzet gyújtani jöttem a földre, és mit akarok, ha nem azt, hogy föllobbanjon?” (*Lk 12,49.*) Francesco Olimpio teatinus atya mondta, hogy nincs a földön más, ami jobban föl tudná élesztetni az istenszeretet tüzét az emberszívekben, mint az Oltáriszentség.

Ezért láttatta az Úr Sziénai Szent Katalinnal az Oltáriszentségben a szerelem lángoló tűzhelyét, melyből isteni lángok patakjai eredtek és elborították az egész földet; ezért Katalin megdöbbsent, hogy hogyan élhetnek az emberek anélkül, hogy szerelemre gyulladnának ettől az őket elborító isteni szerelemtől.

Jézusom, add, hogy érted lángoljak; add, hogy ne gondoljak, ne vágyakozzak másra, csak rád, és ne keressek mást, csak téged. Milyen boldog volnék, ha a te szent tüzed egészen át járna engem, és éveim fogyásával elégnének bennem a földi érzések! Ó isteni Ige, ó Jézusom, látom, hogy az oltáron az irántam való szerelemből áldozod föl és adod oda magadat egészen. Méltó tehát, hogy miként te áldozatul adod magad az irántam való szerelemből, én is egészen neked szenteljem magamat. Igen, én Uram,

én Istenem, ma neked áldozom egész lelke-
met, egész önmagam, egész akaratomat,
egész életemet.

Gyarló kis áldozatomat egyesítem azzal a
végtelen áldozattal, amit, ó örök Atya,
magad készítettél egykor a kereszten a te
Fiad és az én üdvözítőm, Jézus föláldozá-
sával, és amit minden áldott nap annyi ol-
táron ajánlunk föl neked. Fogadd el tehát
Jézus érdemeiért, és add meg a kegyelmet,
hogy életem minden napján megismételjem,
és úgy haljak meg, hogy egészen a te dicső-
ségedért áldozom föl magamat. Vágyódom
a kegyelemre, amit oly sok vértanú megka-
pott, amikor meghalhatott a szerelmedért.
De ha ekkora kegyelemre nem is leszek
méltó, legalább azt add meg, Uram, hogy
teljes akarattal neked áldozzam az élete-
met, elfogadva azt a halált, amit te adsz ne-
kem. Uram, ezt a kegyelmet kérem; azzal az
akarattal akarok meghalni, hogy meg-
dicsőítselek és a kedvedben járjak; és mos-
tantól neked szentelem az életemet, és ne-
ked ajánlom a halálomat, bármikor törté-
nik és bármilyen lesz.

*Röpipa: Jézusom, úgy szeretnék meghal-
ni, hogy az örömödre szolgáljon.*

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Engedd, ó édes Úrnóm, hogy én is a te Bernátoddal együtt így szólítsalak: „minden reményem alapja”, és Damaszkuszi Szent Jánossal mondjam: beléd vetettem minden reményemet. Neked kell elnyerned bűneim bocsánatát, a halálig tartó állhatatosságot; neked kell kiszabadítanod engem a tisztítóútból. Akik csak üdvözülnek, mind általad érik el az üdvösséget: tehát engem is neked kell üdvözítened, ó Mária! Üdvözül az, akit te üdvözíteni akarsz: akard tehát az én üdvösségemet, és üdvözülni fogok. De te azokat üdvözíted, akik segítségül hívnak téged. Íme tehát, én hívlak, és mondom neked:

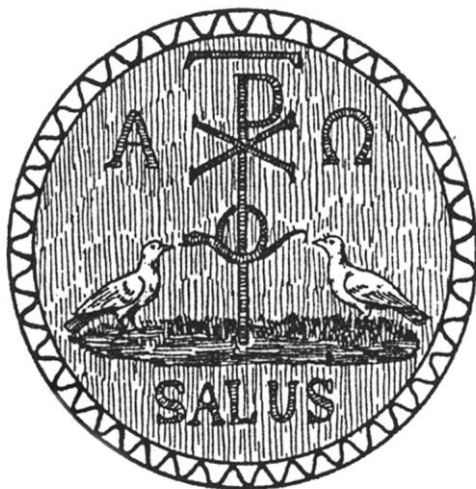
Röpima: **Ó segítségül hívóid üdvössége,**
üdvözíts engem!

Szent Anzelm imádsága:

Siess oltalmunkra, ó irgalmas Úrnő, és ne nézd bűneink sokaságát. Gondold meg, hogy a mi Teremtőnk nem azért vett magára embertestet belőled, hogy elítélje a bűnösöket, hanem hogy üdvözítse őket. Ha csak a magad kedvéért lettél volna Isten anyjává, elmondhatnánk, hogy alig érdekel téged, üdvözülünk-e vagy elkárhozunk; Isten

azonban a te üdvösségedért és az összes emberek üdvösségéért öltött testet magára. Mit használna nekünk, hogy oly hatalmas és oly dicsőséges vagy, ha nem részesítenél boldogságodban? Segíts nekünk és oltalmaz minket, hiszen tudod, mennyire szükségünk van segítségedre. Neked ajánljuk magunkat, segíts, hogy el ne kárhozzunk, hanem örökké szolgáljuk és szeressük a te Fiadat, Jézus Krisztust.

Röpima: Ó Mária, a te dolgod, hogy üdvözíts minket!

TIZENHATODIK LÁTOGATÁS

Ó ha az emberek mindig az Oltáriszentséghez folyamodnának gyógyszerért a bajaikra! Nem volnának olyan szerencsétlenek, mint amilyenek! Jeremiás panaszkodott: „Hát nincs balzsam Gileádban, nincs ott többé orvos?” (8,22.) Az arábiai Gileád, ahol nagyon sok kenetnek való illatszer terem, Béda szerint Jézus Krisztus képe, aki ebben a Szentségben minden bajunkra tartogat gyógyszert. Ezért mondhatja az Üdvözítő: miért panaszkodtok, Ádám fiai bajaitok miatt, amikor e Szentségben van orvosotok és gyógyszerek minden bajotokra? „Jöjjetek hozzám mindnyájan (...) és én felüdítelek titeket.” (Mt 11,28)

Lázár nővérével együtt mondom tehát neked: „Íme, akit szeretsz, beteg” (Jn 11,3). Uram, én vagyok az a szerencsétlen, akit te szeretsz, és bűneim miatt a lelkem tele van sebekkel; isteni orvosom, hozzád jövök, hogy gyógyíts meg; képes vagy rá és meg is akarsz gyógyítani: „Gyógyítsd meg az én lelkemet, mert vétettem ellened.”

Édes Jézusom, vonj egészen magadhoz szerelmed vonzásával. Az egész föld minden

birodalmánál jobban szeretem, hogy hozzád vagyok kötve. Semmi másra nem vágyom a világon, csak arra, hogy téged szeresselek. Nagyon kevés, amit neked adhatok, de ha az egész világ is az enyém lehetne, csak azért fogadnám el, hogy a szerelmedért neked adhassam. Neked adok tehát mindent, amit csak tudok, amit csak látok, minden kényelmemet, minden örömemet, még a lelki vigasztalásokat is: neked adom a szabadságomat, akaratomat. Neked akarom ajándékozni egész szerelmemet. Szeretlek téged, végtelen jószág, jobban szeretlek, mint magamat, és remélem, hogy örökre szeretni foglak téged.

Röpima: Jézusom, neked adom magamat, jószágodban fogadj el engem!

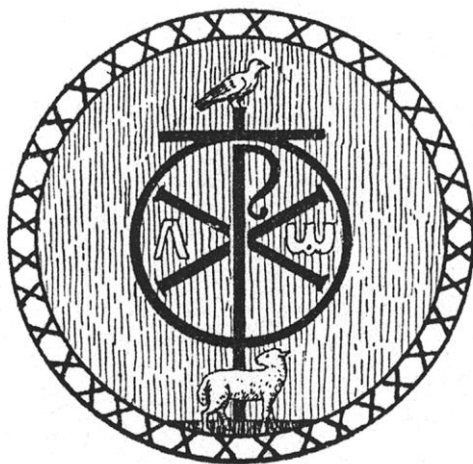
(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Úrnőm, te mondtad Szent Brigittának: „Bármennyit vétkezett egy ember, ha őszinte megbánással hozzám fordul, én kész vagyok fogadni a megtérőt; nem azt nézem, mennyit vétkezett, hanem hogy milyen akarattal jön

hozzám. Nem méltóságon aluli nekem a sebeit megkenni és gyógyítani, mert engem így hívnak: *Irgalmasság Anyja*, és valóban az vagyok.” Ha tehát meg tudsz gyógyítani és meg is akarsz gyógyítani engem, íme, hozzád futok, mennyei doktornő, gyógyítsd meg lelkem sok sebét: ha csak egy szót is szólni Fiadnak, meg fogok gyógyulni.

*Röprima: **Ó Mária**, könyörülj meg rajtam!*

Damján Szent Péter imádsága:

Ó Szent Szűz, siess azok segítségére, akik hívnak. Fordulj felénk! Vajon amiatt, hogy az isteni dicsőség részese lettél, elfelejtetted-

**e az embereket? Bizonyára nem, hanem tudod, hogy milyen veszedelmek között hagy-
tál minket, és ismered szolgálid nyomorúsá-
gos állapotát. Nem, nem illik oly nagy irgal-
massághoz, mint a tiéd, megfeledekezni ak-
kora nyomorúságról, mint a miénk. Fordulj
felénk hatalmaddal, mert az, aki a Hatal-
mas, mindenhatóságot adott neked az ég-
ben és a földön. Neked semmi sem lehetet-
len, mert még a kétségbeesetteket is föl tu-
dod emelni, hogy reméljék az üdvösséget.
Minél hatalmasabb vagy, annál irgalma-
sabbnak kell lenned.²⁷**

*Röpi*ma: Ó Mária, te szentté tudsz tenni
engem, tőled remélem ezt!

²⁷Damján Szent Péternek tulajdonították, de a szerző Szent Bernát
titkára, Miklós szerzetes. PL 144, 740.

TIZENHETEDIK LÁTOGATÁS

A szerelmes lelkeknek nincs nagyobb örö-
mük, mint a szeretett személyek jelenléte. Ha
tehát szeretjük Jézus Krisztust, legyünk nála.
Jézus az Oltáriszentségben lát minket, hall
minket, és mi nem mondunk neki semmit?!
Vigasztalódjunk a társaságával: örüljünk a
dicsőségének és a szerelemnek, mely az Ol-
táriszentséget szerető oly sok lélekben él. Vá-
gyakozzunk arra, hogy mindenki szeresse a
szentségi Jézust, hogy szenteljék neki a szívü-
ket; és legalább mi adjuk oda Jézusnak egész

szívünket. Ő legyen a szerelmünk és minden vágyunk.

A jezsuita Páter Salesius már abban vigasztalást talált, ha beszélhetett az Oltáriszentségről, és nagyon gyakran meglátogatta. Ha a kapuhoz hívták, a szobájába tért vagy a házban járt, mindig betért a kápolnába meglátogatni szeretett Urát. Följegyezték, hogy nem volt a napnak olyan órája, melyben meg ne látogatta volna. És kiérdekelte, hogy eretnekek akkor ölték meg, amikor az Oltáriszentség igazságát védte.

Ó bárcsak én is így halhatnék meg, e szentség igazságát védve, melyben, ó szeretetreméltó Jézus, megmutattad irántunk való szerelmedet. Miután e szentségben oly sok csodát tettél, tedd meg ezt is: vonj egészen magadhoz engem; egészen le akarsz magadnak foglalni, és te ezt meg is érdemled nagyon. Adj nekem erőt, hogy egész szívemmel szerethesselek. E világ javait add azoknak, akik kedvüket találják bennük, én teljesen lemondok róluk. Én nem kívánok mást, csak a te szerelmedet. Ezt az egyet keresem és fogom keresni mindig. Szeretlek Jézusom, add, hogy mindig szeresselek, semmi mást, ezt kérem tőled.

Röpima: **Jézusom, mikor foglak végre igazán szeretni téged?**

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Édességes királynóm, mennyire kedves nekem az a szép név, mellyel tisztelőid szólítanak: Szeretetreméltó Anya! Való igaz, Úrnóm, nagyon szeretetreméltó vagy. Szépséged miatt szeretett beléd a te Urad: megkívánta a Király a te szépségedet. Szent Bonaventura²⁸ mondja, hogy szerelmeseid számára már önmagában a neved oly szeretetreméltó, hogy ha kimondják vagy hallják, föllobban és növekszik bennük a vágy, hogy szeressenek téged: ó édes, ó kegyes, ó nagyon szeretetreméltó Mária. Nem lehet kimondani a nevedet anélkül, hogy lángra ne gyújtanád, sem hallani nem lehet a te nevedet anélkül, hogy föl ne lobbantanád a téged szeretők szerelmét.²⁹

Méltó tehát szeretetreméltó anyám, hogy szeresselek; de nem elégszem meg azzal, hogy egyszerűen szeresselek, hanem azt kí-

²⁸Szent Bonaventura (1218 k.–1274) ferences szerzetes, püspök volt.

²⁹A Szent Bernátnak tulajdonított beszéd szerzője Schönaui Ekbért apát, Szent Erzsébet fivére (+@1184).

vánom, hogy előbb a földön, azután az égben én legyek az első Isten után a szeretettedben. Ha ez a kívánságom nagyon vakmerő, annak oka a te szeretetreméltóságod, és az a különleges szerelem, amit irántam bizonyítottál. Ha kevésbé volnál szeretetreméltó, kevésbé akarnálak szeretni. Fogadd el tehát, ó Úrnő, e kívánságomat. És elfogadásod jeleként kérjed számomra Istentől azt a szerelmet, amit én kérek tőled; hiszen Istennél oly kedves a szerelem, amit irántad tanúsítunk.

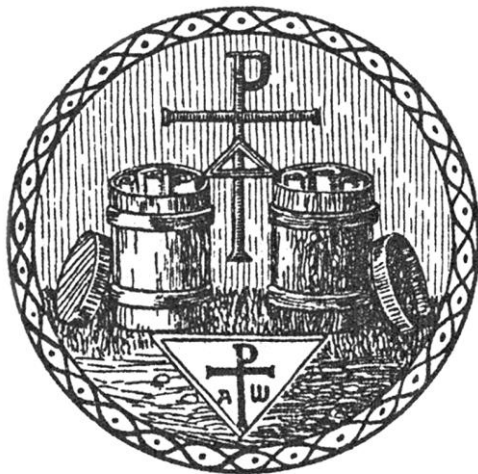
Röpima: Szeretetreméltó Anyám, nagyon szeretlek téged!

Damján Szent Péter imádsága:

Ó Isten Anyja, fordulj felénk szeretetből. Én tudom, Úrnőm, hogy nagyon jószágos vagy és felül nem múlható szerelemmel szeretsz bennünket. Hányszor csillapítottad Bíránk haragját, valahányszor fenyítésünkre kitörni készült! Isten irgalmasságának minden kincse a te kezében van. Jaj, föl ne hagyj soha jótekonyságoddal te, aki nem keresel mást, csak az alkalmakat, hogy a nyomorultakat üdvözítsd és jószágodban részesítsd őket; hiszen növekszik a dicsőséged, amikor közvetítésseddel bocsánatot

nyernek a bűnösök, és akik bocsánatot nyertek, bejutnak a Paradicsomba. Fordulj hát felénk, hogy eljuthassunk az égbe, és láthassunk téged; a legnagyobb dicsőség ugyanis, amiben részünk lehet, az, hogy láthatjuk Istent, és vele téged, szerethetünk és oltalmad alatt lehetünk. Hallgass meg minket, hiszen a te Fiad meg akar tisztelni téged azzal, hogy nem tagad meg tőled semmit, amit kérsz tőle.³⁰

*Röpi*ma: Ó szeretetreméltó Anya, nagyon szeretlek és bízom benned.

³⁰Damján Szent Péternek tulajdonították, de a szerző Szent Bernát titkára, Miklós szerzetes. PL 144, 740.

TIZENNYOLCADIK LÁTOGATÁS

Eljön a nap, amikor a Jozafát völgyében Jézus dicsősége trónján fog ülni; most azonban az Oltáriszentségben a szerelem trónján ül. Ha egy király, hogy kimutassa szeretetét egy pásztor iránt, jönne és a falujában lakna, mekkora hálátlanság volna, ha a falubeli pásztor nem látogatná meg gyakran, tudva, hogy a király annyira kívánja látni őt, és éppen azért költözött oda, hogy alkalma legyen a gyakori találkozásra?

Ó Jézusom, most már tudom, hogy az irántam való szerelemből jöttél, hogy az Oltáriszentségben itt légy. Szeretnék tehát, ha lehetne, éjjel és nappal nálad lenni. Ha az angyalok szüntelenül körülötted vannak, ó Uram, és csodálják a szerelmet, amely benned van irántunk, méltó, hogy ha látlak téged, aki miattam vagy az oltáron, legalább azzal keressem a kedvedet, hogy itt vagyok nálad, dicsérni irántam való szerelmedet és jószágodat. „Az angyalok színe előtt éneklek neked, leborulok a te szentélyed előtt; hálát adok a te nevednek irgalmasságodért és hűségédért” (Zsolt 137,2–3). Ó szentségi Jézus, angyalok kenyere, isteni

étel, szeretlek téged; de nem lehetünk – sem te, sem én – elégedettek e szerelmemmel.

Szeretlek, de nagyon kevésbé szeretlek téged. Add, Jézusom, hogy megismerjem a végtelen szépséget és jóságot, amit szeretek. Add, hogy a szívem elúzzön minden földi érzést, és minden helyet isteni szerelmednek adjon át. Te minden nap leszálsz az égből az oltárra, hogy fölébreszd bennem a szerelmet önmagad iránt és egészen egyesülj velem; méltó tehát, hogy ne gondoljak másra, csak arra, hogy szeresselek és imádjalak téged és a kedvedben járjak. Szeretlek egész lelkemmel, szeretlek minden érzésemmel. Ha viszonzni akarod ezt a szerelmet, adj nekem nagyobb szerelmet, forróbb lángot, hogy növekedjék bennem az irántad való szeretet, és még inkább kedvedben akarjak járni.

Röpima: Jézusom, szerelmem, adj nekem szerelmet!

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

A betegeket sokszor mindenki magára hagyja és csak a közkórházakban találhatnak menedéket; ehhez hasonlóan a nagy bűnösöket mindenki megveti, de Mária irgalmassága – akit Isten azért adott a világnak, hogy a bűnösök menhelye, közkórháza legyen – nem kergeti el őket, amint Szent Vazul mondja: „Isten a bűnösöknek nyilvános kórházat nyitott.”³¹ Ezért Szent Efrém a bűnösök menedékének nevezi Máriát.

³¹Szeleukiai Szent Vazul. PG 85, 387. Oratio 25.

Így tehát, Királynóm, ha hozzád menekülök, nem kergethetsz el bűneim miatt; sőt minél nyomorultabb vagyok, annál inkább számíthatok rá, hogy oltalmad alá fogadsz, hiszen Isten a legnyomorultabbak menedékül teremtett téged. Így tehát hozzád menekülök, ó Mária, köpenyed alá húzódok. Te a bűnösök menedéke vagy; légy tehát üdvösségem reménye. Ha elkergetsz engem, hova fussak?

Röpima: **Mária, menedékem, ments meg engem!**

Szent Atanáz imádsága:

Ó Úrnőnk, Isten rád bízta a kegyelem minden kincsét. Kegyelemmel teljesnek mondunk, mert a Szentlélek elhalmozott vele, amikor reád szállott. A nép gazdagjai, akik a te ajándékaidból gazdagodtak meg, kérnek és segítségül hívnak téged. – Hallgasd meg, ó Szentséges Szűz, imádságainkat, és emlékezzél meg rólunk. Része-síts gazdagságodból, a kegyelmek bőségéből, melyeknek teljességét birtokolod. A Főangyal köszöntött és kegyelemmel teljesnek nevezett téged; az összes nemzetek boldognak mondanak, a mennyei karok mind áldanak. – Mi is, akik a földön élünk,

mondjuk neked: Üdvözlégy, kegyelemmel
teljes, az Úr van teveled; imádkozzál ér-
tünk, ó Istennek anyja, Úrnőnk és Király-
nőnk!

Röpima: Mária, vigyázz ránk és vigyél
mindnyájunkat Istenhez!

TIZENKILENCEDIK LÁTOGATÁS

Mindegyikünk számára nagyon édes egy jó barát társasága; és vajon nem édes-e számunkra, ha e siralomvölgyben a lehető legjobb barát társaságában vagyunk, aki csak létezik, aki minden jót meg tud nekünk tenni, aki határtalanul szeret minket, és ezért van közöttünk állandóan? Íme, az Oltáriszentségben kedvünk szerint beszélgethetünk Jézussal, föltárhadjuk a szívünket, elmondhatjuk neki bajainkat, kérhetjük tőle a kegyelmeit; azaz az ég Királyával beszélhetünk ebben a Szentségben, teljes bizalommal és félelmek nélkül.

Milyen szerencsés volt az ószövetségi József, amikor leszállt hozzá a börtönébe Isten a maga kegyelmével, hogy megvigasztalja: „leszállt vele a verembe és nem hagyta el a bilincsekben” (*Bölcs 10,13–14*). Mennyivel szerencsésebbek vagyunk mi, hiszen a nyomorúságok e földjén mindig velünk van emberré lett Istenünk, életünk minden napján mellettünk áll királyi jelenlétével, s nagy megértéssel és szeretettel van irántunk.

Micsoda vigasztalás egy börtönben lévőnek, ha van egy szeretett barátja, aki eljár hoz-

zá beszélgetni, vigasztalni, ébresztgetni a reményt; segít rajta és azon gondolkodik, hogyan enyhíthetné nyomorúságát! Íme, a mi jó barátunk Jézus Krisztus, aki e Szentségben lelket önt belénk, amikor így beszél: „Íme, én veletek vagyok minden nap” (Mt 28,20). Íme, mondja, értetek vagyok itt, leszálltam az égből, és a foglyotok lettem, hogy vigasztaljalak, támogassalak és megszabadítsalak titeket. Fogadjatok be, jöjjetek el hozzám, ragaszkodjatok hozzám, és nem fogjátok annyira érezni nyomorúságotokat, a végén pedig eljötök az én országomba, ahol egészen boldoggá teszlek titeket.

Ó Istenem, ó fölfoghatatlan Szerelem, mivel arra méltattál minket, hogy ennyire jó vagy – leszállsz oltárainkra, hogy közel légy hozzánk –, megígérem neked, hogy gyakran meg foglak látogatni; amennyire csak tudok, örülni akarok édes jelenlétednek, mellyel boldoggá teszed a szenteket a Paradicsomban. **Ó bárcsak mindig előtted állhatnék, hogy imádjalak és kimutassam szerelmemet! Kérlek, keltegesd a lelkemet, amikor lanyhaságból vagy evilági tevékenységek miatt elmulasztja meglátogatásodat. Gyújts bennem erős vágyat, hogy mindig e Szentség közelében legyek.**

Ó szerelmes Jézusom, bárcsak mindig szerettelek volna! Bárcsak mindig a kedvedben jártam volna! Vigasztal, hogy még van időm megtenni ezt, nemcsak ebben az életben, hanem a másokban is. Meg akarom tenni, igazán szeretni akarlak, legfőbb jóm, szerelmem, kincsem, mindenem! Minden erőmmel szeretni akarlak téged.

Röprima: **Istenem, segíts, hogy szeretni tudjalak!**

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Bernardino de'Bustis mondja: „Ó bűnös ember, ne félj, hanem bátran menekülj ehhez az Úrnőhöz: az ő keze irgalmassággal teljes és jóságos.” És tudd meg, fűzi hozzá, hogy ő inkább akarja javadat, mint amennyire te akarod azt. Örökké megköszönöm neked, ó Úrnőm, hogy ezt a tudomásomra hoztad. Milyen szegény volnék, ha nem ismernélek, vagy ha megfélemleneznék rólad! Csorbulna üdvösségem. De áldalak téged, anyám, szeretlek téged, és annyira bízom benned, hogy a kezedbe adom egész lelkemet.

Röpima: **Ó Mária, milyen boldog az, aki ismer téged és bízik benned!**

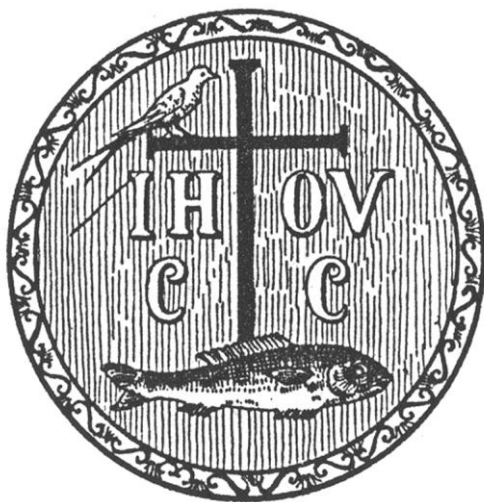
A celli apát³² imádsága:

Vonj magad után, ó Szűz Mária, hogy keneteid illata után fussak. Vonj magadhoz, mert engem fogva tart a bűneim súlya és ellenségeim gonoszsága. Miként senki sem mehet a Fiadhoz, ha az isteni Atya nem vonzza őt, úgy – merem mondani bizonyos értelemben – senki nem mehet a Fiadhoz, ha te nem vonzod szent imádságaidal. Te

³²Rajmundus Jordanus OSA 1381-ben Uticában prépost, majd celli (Bituriga mellett) apát (vö. 23. jegyzet).

vagy az, aki az igazi bölcsességet tanítod. Te nyered el a kegyelmet a bűnösöknek, mert a szószólójuk vagy. Te vagy az, aki tisztelőidnek dicsőséget ígérsz, mert Isten kincstára vagy és a kegyelmek kincstartója.

Röpima: Ó segítségül hívóid üdvössége,
üdvözíts engem!

HUSZADIK LÁTOGATÁS

Zakariás próféta mondja: „Azon a napon forrás fakad Dávid háza és Jeruzsálem lakói számára a bűnök lemosására” (13,1). A szentségi Jézus ez a jövődölt forrás, mely mindenki számára megnyílt, s amelyben, ahányszor csak akarjuk, lemoshatjuk a lelkünkéről a bűnök minden foltját, ami nap mint nap rátapad. Amikor elkövetünk valami hibát, van-e jobb gyógyszer, mint gyorsan az Oltáriszentséghez menekülni?

Igen, Jézusom, megígérem, hogy mindig így fogok tenni, mert egyre inkább tudom, hogy ennek a forrásnak a vize nem csupán megmosdat, hanem világosságot és erőt is ad, hogy el ne essem, hogy jó szívvel viseljem a nehézségeket, és föllobbantja az irántad való szerelmet. Tudom, hogy emiatt várod a látogatásomat, és viszonzod annyi kegyelemmel a téged szeretők látogatásait. Jézusom, mosdass meg a mai napon elkövetett hibáimtól, melyekkel, bánom, megbántottalak; adj nekem erőt, hogy többé ne kövessem el azokat, és tedd forróvá szerelmemet. Ó bárcsak mindig melletted lehetnék, mint hűséges szolgálóleányod Diaz

Mária, aki Szent Teréz korában élt, és engedélyt kapott az avilai püspöktől, hogy egy templom oldalában lakjon, ahol szinte állandóan az Oltáriszentség előtt volt, akit a Szomszédjának hívott, és csak akkor mozgott el onnan, amikor gyónni és áldozni ment.³³

A Gyermekek Jézusról nevezett Ferenc kármelita testvér, ha olyan templom mellett ment el, amelyben Oltáriszentség lakott, betért, mert azt mondta, illetlenség elmenni egy jó barát háza mellett anélkül, hogy be ne térne, ne köszöntene, s legalább néhány szót ne szólna hozzá. De ő nem elégedett meg néhány szóval, hanem egyre hosszabban időzött szeretett Ura előtt.

Egyetlen és végtelen javam, látom, hogy avégezt alapítottad e Szentséget és azért vagy jelen itt az oltáron, hogy szeresselek; emiatt adtál nekem olyan szívet, mely képes nagyon szeretni téged. És ezek után én, hálátlan, miért nem szeretlek? Vagy miért szeretlek oly kevésbé? Nem, nem igazságos, hogy az ilyen szeretetreméltó jóságot, amilyen te vagy, ilyen kevésbé szeressem. Lega-

³³Diaz Mária egy Avila melletti faluban született. 40 éves korig itt élt, szülei halála után beköltözött Avilába, mindenét szétoztotta a szegények között és alamizsnából élt. Korai szüzességi fogadalma mellett szegénységi és a gyóntatójának engedelmességi fogadalmat tett.

lábbis az irántam való szerelmed más szerelmet érdemel tőlem. Te a végtelen Isten vagy, én pedig nyomorult féreg vagyok. Kevés az, hogy meghaljak érted, hogy elemésszem magam érted, aki meghaltál értem és elrejtőztél e Szentségbe, és az irántam való szerelemből minden áldott nap egészen fölálodozod magadat az oltárokon. Megérdemled, hogy nagyon szeressenek, és én nagyon akarlak szeretni téged. Segíts, Jézusom, segíts szeretni téged, és azt tenni, ami annyira tetszik neked és amit annyira vársz tőlem.

Röpima: Az én szerelmesem az enyém, és én az övé vagyok.

(Lelki áldozás)

Látogatás a Szűzanyánál

Édes, jóságos, szeretetreméltó Királynőm, mennyi bizalmat ébreszt bennem Szent Bernát, amikor hozzád menekülök! Ő mondja, hogy te nem az érdemeit vizsgálod annak, aki jóságodhoz folyamodik, hanem segítségedet kínálad mindazoknak, akik téged kérnek: „Mária nem az érdemeket vizsgálja, hanem

mindenki számára megkérelhetőnek mutatkozik”. Kérlek tehát téged, jóságosan hallgass meg engem. Halljad, mit kérek: én egy szégyen bűnös vagyok, aki ezerszer megérdemeltem a poklot; de meg akarom változtatni az életemet; szeretni akarom az én Istenemet, akit annyira megbántottam.

Rabszolgáddá teszem magamat, neked ajándékozom magamat, olyan nyomorultan, ahogyan vagyok. Mondom neked, üdvözítsd azt, aki már nem a magáé, hanem a tiéd. Úrnőm, megértettél engem? Remélem, hogy megértettél és meghallgattál.

Röpima: **Ó Mária, a tiéd vagyok, üdvözíts engem!**

A celli apát imádsága:

Ó édességes Szűz, kegyelmet találtál Istennél, mert megőriztettél az eredeti bűntől, beteltél Szentlélekkel és méhedben fogantad Isten Fiát. Te mindezeket a kegyelmeket, ó alázatos Mária, nem csupán magadnak, hanem nekünk is kaptad, hogy mellettünk állj minden szükségünkben. És ezt te teszed is. Siess segítségére a jóknak, megtartván őket a kegyelemben, és a rosszaknak, visszavezetve őket az isteni irgal-

massághoz! Támogasd a haldoklókat, oltalmazd őket az ördög kísértéseitől, és segítsd őket a halál után is, befogadva és bevezetve lelküket a boldog mennyországba.

Röpima: Ó Mária, boldog, aki neked szolgál és benned bíz.

|